

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ

168

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 4197. Περὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινήτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων 1
- N. Δ. 4198. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ Νομοθεσίας καὶ κυρώσεως Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 2**
- N. Δ. 4199. Περὶ κυρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 184 καὶ 186 τοῦ ἔτους 1960 πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τῆς ἀσφάλισις ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. ἐξαγοραθείσης Η.Ε.Α.Π. καὶ ἄλλων διατάξεων» 3
- N. Δ. 4200. Περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων ἀρμεδιότητας Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4197

Περὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινήτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαντες καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 49 τοῦ Νόμου 4841)1930 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ υποχρεώσεων τῶν ὀδηγῶν» καὶ τοῦ ἀρθροῦ 50 τοῦ Νόμου 6033)1934 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1933 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοκινήτων ἐν γένει καὶ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. κειμένης Νομοθεσίας», συσταθὲν καὶ λειτουργῶν Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινήτων (Τ.Σ.Α.) ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύον ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Ἄρθρον 2.

Ἀσφαλιζόμενα πρόσωπα.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α. ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς :

α) Οἱ κεκτημένοι ἐπαγγελματικὴν ἄδειαν ἰκανότητος ὀδηγοῦ αὐτοκινήτου, ἐφ' ὅσον ἐργάζονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς

Χώρας αὐτοπροσώπως καὶ ἀποκλειστικῶς ὡς ὀδηγοὶ αὐτοκινήτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως, εἴτε κατὰ σχέσιν ἐξερτημένης ἐργασίας (ἰδιωτικοῦ δικαίου) ἀνεξαρτήτως τρόπου ἀμοιβῆς τῶν ἢ καθ' οἷανδήποτε ἑτέραν σχέσιν (ἐπὶ μισθώσει αὐτοκινήτου, ἐπὶ ἀμοιβῇ διὰ ποσοτῶν ἢ κατὰ χιλιομετρικὴν ἀπόστασιν) εἴτε κατὰ σχέσιν ἐξερτημένης ἐργασίας δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεως δὲν θεωρεῖται ὡς συντάξιμος παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ Δήμῳ ἢ Κοινότητι ἢ ἑτέρῳ ΝΠΔΔ.

β) Οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλουσιν αὐτῶν.

γ) Οἱ χρῆσται καὶ ἐκμεταλλεῦται αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἀγορᾶς τοῦ αὐτοκινήτου, ἔστω καὶ ἂν ἡ κυριότης δὲν περιέρχεται εἰς τοὺς μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος.

δ) Οἱ κεκτημένοι ἄδειαν ἐκγυμναστοῦ ὀδηγῶν αὐτοκινήτων, ἐφ' ὅσον ἀσχοῦν αὐτοπροσώπως καὶ ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο καὶ εἶναι ἰδιοκτῆται, χρῆσται καὶ ἐκμεταλλεῦται ἐκπαιδευτικοῦ αὐτοκινήτου κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παρούσης παραγράφου ἢ ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα αὐτὰ ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιοκτησίας ἐκπα δευτικοῦ αὐτοκινήτου, ἀποδεικνύουσι δι' ἐγγράφου βεβαίωσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν ἐκπαιδευσιν τοῦλάχιστον 20 ὀδηγῶν αὐτοκινήτων κατ' ἔτος.

ε) Τὰ μέλη, οἱ μέτοχοι Ὄργανισμῶν ἢ Κοινοπραξιῶν ἢ συγκεκριημένων ὁμάδων αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῶν εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. β' τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζομένου τοιοῦτου, ὡς καὶ οἱ μετέχοντες εἰς Ἐταιρίας, πλὴν τῶν Ἀνωνύμων, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐπὶ κομίστρῳ δι' αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

στ) Αἱ χῆραι σύζυγοι καὶ οἱ κατιόντες θανόντος ἠσφαλισμένου εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἢ τοιοῦτων μὴ ὑπαρχόντων οἱ γονεῖς ἢ αἱ ἀγαμοὶ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ προικολήπτης γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ καὶ οἱ δωροδοχοὶ ἄμεσοι κατιόντες τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον ἐκτήσαντο αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως ἐκ κληρονομίας, διὰ δωρεᾶς ἢ λόγῳ προικὸς καὶ δὲν ἀσχοῦσι ἕτερον ἐπάγγελμα ἢ ἐπιχείρησιν.

ζ) Οἱ κεκτημένοι ἐπαγγελματικὴν ἄδειαν ἰκανότητος ὀδηγοῦ ἰδιωτικῆς καὶ νομεῖς ἢ χρῆσται καὶ ἐκμεταλλεῦται αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως κατὰ ποσοστὸν ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς τὸ ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς παραγράφου β' τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατέλεσαν ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ μητρώα τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου, ἔχουσι πραγματοποιήσει ὑπερβεβαίωτη ἀσφάλισιν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του καὶ δὲν ἐπώλησαν αὐτοκίνητον Δημοσίας Χρήσεως ἢ ἰδιωτικὸν μερίδιον αὐτοῦ κατὰ τὴν τελεσίαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πενταετίας. Ἡ ἀσφάλισις τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν εἰ-

ριον ζ' προώπων χωρεί υπό την προϋπόθεσιν προστασίας κατ' έτος και βεβαίωσης της οικείας Αστυνομικής Αρχής αποδεικνυούσης κατ' επαγγελμαμα μεταφοράν επ' κμιστρω δια των ανωτέρω αυτοκινήτων.

η) Οί κεκτημένοι επαγγελμαματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου και άσκούντες τὸ επαγγελμαμα του οδηγού αυτοκινήτων εἰς Ἑλληνικὰς Διπλωματικὰς Ἀποστολάς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐφ' ὅσον συνδέονται δια σχέσεως ἐργασίας ιδιωτικοῦ δικαίου, ἐγγραφῶσιν τῇ δηλώσει των εἰς τὸ Τ.Σ.Α. και καταβάλλουσιν εἰσφοράς ἡσφαλισμένου ιδιοκλήτου αυτοκινήτου.

θ) Οί μετέχοντες ὡς Πρόεδροι ἢ Γενικοὶ Γραμματεῖς εἰς τὴν Διοικήσιν επαγγελμαματικῶν Σωματείων ἢ Ἐνώσεων τοιούτων Σωματείων, τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον προσώπων, ἐφ' ὅσον καταβάλλουσιν οἱ μὲν ἐκ τῆς τάξεως τῶν ιδιοκλήτων αυτοκινήτων τὴν ἐκάστοτε καθωρισμένην ἀσφαλιστικὴν εἰσφοράν ἡσφαλισμένου ιδιοκλήτου, οἱ δὲ ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὀδηγῶν αυτοκινήτων τὴν ἐκάστοτε καθωρισμένην ἀσφαλιστικὴν εἰσφοράν ἡσφαλισμένου οδηγού. Προκειμένου περὶ τῶν τελευταίων ἡ ἐργοδοτικὴ εἰσφορά ἐκρύνει τὸ οἰκείον επαγγελμαματικὸν Σωματεῖον ἢ Ἐνωσιν.

Ο κατὰ τὴν παρούσαν περίπτωσιν χρόνος ἀσφαλίσεως λογίζεται ὡς χρόνος ἐργασίας ἡσφαλισμένου οδηγού, ἐφ' ὅσον τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρόσωπα κέκτηνται επαγγελμαματικὴν ἄδειαν ικανότητας οδηγού.

ι.) Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Τ.Σ.Α. και τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Ἀυτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (Ο.Ε. Λ.Σ.).

ια.) Οί κάτοχοι τριτῶν φορτηγῶν δημοσίας χρήσεως ἐφ' ὅσον ἔχουσιν επαγγελμαματικὴν ἄδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου.

2. Αἱ χῆραι και θυγατέρες θανόντος ἡσφαλισμένου εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐὰν λαμβάνωσι σύνταξιν ἐκ τούτου λόγῳ θανάτου τοῦ συζύγου ἢ πατρὸς αὐτῶν, διατηροῦσιν τὴν ιδιότητα τοῦ ἡσφαλισμένου και μετὰ τὴν τέλεσιν γάμου, ἀνεξαρτήτως επαγγελμαματικῆς ιδιότητος τοῦ συζύγου.

3. Τὰ πρόσωπα τῶν ἐδαφίων β, γ, δ, ε και στ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α., ἐφ' ὅσον ἕκαστον τούτων ἔχει τὴν κυριότητα και νομὴν ἢ χῆρσιν και ἐκμετάλλουσιν τοῦλάχιστον ἑνὸς τετάρτου λεωφορείου αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως προκειμένου περὶ λεωφορείου αυτοκινήτου ἐλάσσονος τύπου ἢ ἑνὸς ὀγδούρου προκειμένου περὶ λεωφορείου αυτοκινήτου μείζονος τύπου ἢ ἡμίσεως ἐπιβατικῶν αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, μετὰ ἢ ἀνευ μετρητοῦ, ἢ ποσοστὸν φορτηγῶν αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἀντιστοιχοῦν τοῦλάχιστον εἰς 1 1)2 τόνους ἢ ὀλοκλήρου φορτηγῶν αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

4. Τὰ πρόσωπα τῶν ἐδαφίων α, β, γ, δ, ε και στ παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α., ἐφ' ὅσον ἀσκῶσιν ἕτερον επαγγελμαμα ἢ ἐπιχειρήσιν πλὴν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων ἢ εὑρίσκονται εἰς σχέσιν ἐξερτημένης ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου παρ' ἑτέρῳ προσώπῳ και δὲν ἀποζῶσιν ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ αυτοκινήτου επαγγελμαματος, ἐξαιρουμένων τῶν προδῶν ἐκ περιουσιακῶν στοιχείων.

Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ὀρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.:

α) Ἐκ τῶν μετ' επαγγελμαματικῆς ἀδείας ικανότητας οδηγού, ιδιοκλήτων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως τῶν κεκτημένων τὴν κυριότητα ἢ τὴν χῆρσιν και ἐκμετάλλουσιν τούτων, οἱ ἔχοντες ἀπαχόλησιν ὡς προσωπικὸν κινήσεως ἢ γραφείων εἰς πάσης φύσεως συγκεκομημένης ὁμάδας ἐκμεταλλεύσεως αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, πλὴν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἀσκῶσιν ἐπιχειρήσιν μεταφορᾶς προσώπων ἢ πραγμάτων, και ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν εἴτε ὅτι ἤκησαν τὸ επαγγελμαμα τοῦ οδηγού αυτοκινήτων ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον, εἴτε ὅτι συνεπλήρωσαν 10ετίαν τοῦλάχιστον ὡς προσωπικὸν κινήσεως ἢ γραφείων εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἐργοδῶτας.

β) Οἱ πωληταὶ βενζίνης οἱ κεκτημένοι επαγγελμαματικὴν ἄδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου πρὸ τῆς 1ης Ἰανουα-

ρίου 1927, ἐφ' ὅσον εἶναι κύριοι αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως και κέκτηνται και τὴν νομὴν, χῆρσιν και ἐκμετάλλουσιν τούτου.

Τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν δικαιῶνται συντάξεως ἐφ' ὅσον διατηροῦσι κατὰστῆμα πωλήσεως βενζίνης. Διατήρησις Κατὰστῆματος θεωρεῖται και ἡ τυχὸν μεταβάσις τούτου εἰς πρόσωπα συνδεόμενα μετ' αὐτῶν δια συγγενείας μέχρι και τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

δ) Ἡ ὑπὸ ἡσφαλισμένου διατήρησις γραφείου με ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν διενέργειαν μεταφορῶν, ἐπιβατῶν και ἀγκυρῶν ἐπὶ κμιστρω δια τοῦ ἢ τῶν αυτοκινήτων τοῦ δημοσίας χρήσεως ἢ και δι' ἑτέρων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἢ δι' ἐγκύμασιν ὀδηγῶν, ὡς και ἡ ἀπασχόλησις ὡς Πράκτορος τοῦ Τ.Σ.Α. δὲν ἀποκλείει τὴν ἀσφάλισιν.

Ὁμοίως δὲν ἀποκλείει τὴν ἀσφάλισιν ἡ ὑπὸ ἡσφαλισμένου ἀποφοῦτου ἀνωτάτης Τεχνικῆς Σχολῆς με 15ετῆ τοῦλάχιστον πείραν ἐπὶ συγκοινωνιακῶν θεμάτων διατήρησις γραφείου με ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν μελέτην τοιούτων θεμάτων ὡς και ἡ παροχὴ ὑπὸ τούτου ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς πάσης φύσεως αυτοκινήτουστικὰς ὀργανώσεις ἢ Νομικὰ Πρόσωπα σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἐκμετάλλουσιν αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἢ τὴν ἐμπορίαν αυτοκινήτων. Ὁ χρόνος τῆς διατήρησεως τοῦ γραφείου τούτου ἢ τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν δὲν λογίζεται συντάξιμος, καταβάλλοντα ὅμως κατὰ τὸν χρόνον τούτον αἱ πρὸς τὸ Τ.Σ.Α. εἰσφοραὶ.

6. Δὲν θεωροῦνται ιδιοκλήται, χῆρσται ἢ ἐκμεταλλεῦται αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως δια τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου οἱ ιδιοκλήται και νομῖς ἢ χῆρσται και ἐκμεταλλεῦται δικύκλων ἢ τρικύκλων αυτοκινήτων.

7. Τὰ πρόσωπα τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ὑπάγονται ἐφεξῆς τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α., ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τοῦ ἐδαφίου στ', τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

Πρόσωπα ἐξαιρούμενα τῆς ἀσφαλίσεως.

Προαιρετικὴ ἀσφάλισις.

1. Ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἀναφερομένων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.:

α) Οἱ ἀλλοδαποὶ, οἱ προσκαίρως ἐν Ἑλλάδι ἀσχολούμενοι. Ὡς πρόσκαιρος ἀπασχόλησις θεωρεῖται ἡ μέλλουσα νὰ διαρκῆσῃ ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους. Δύναται τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων νὰ παρατείνῃ τὸν χρόνον τῆς μὴ ἀσφαλισμοῦ ἀπασχολήσεως μέχρι 3 ἐτῶν ἐν συνόλῳ.

β) Οἱ ἱερωμένοι, οἱ ἀσχολούμενοι εἰς Ἱδρύματα ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν διαφόρων θρησκείων.

γ) Οἱ ἀλλοδαποὶ, οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι εὑρισκομένης διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας ξένων Κρατῶν και τὰς ἐκτάκτους διεθνεῖς Ἐπιτροπὰς, ὡς και τὰ φυσικὰ πρόσωπα τ' ἀπολαύοντα τοῦ δικαίωματος τῆς ἐτεροδικίας.

Τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα δύναται τῇ αἰτήσεϊ των νὰ ἀσφαλισθοῦν εἰς τὸ Τ.Σ.Α. καταβάλλοντα εἰσφοράν ἡσφαλισμένου ιδιοκλήτου.

δ) Σύζυγοι ἢ ἄγαμοι θυγατέρες μὴ ἡσφαλισμένου εἰς τὸ Τ.Σ.Α., ὑποβαλλομένου δὲ εἰς φορολογίαν εἰσοδήματος δι' ἑαυτὸν και τὰ συνοικοῦντα μέλη οἰκογενείας, ἐφ' ὅσον τὸ εἰσοδήμα τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς 70.000 δραχμὰς ἐτησίως ἐκ πάσης ἀσχέτου πρὸς τὸ αυτοκλήτον αἰτίας.

Μέλη οἰκογενείας νοοῦνται ὁ και ἡ σύζυγος, οἱ συνοικοῦντες ἀνιόντες οἰουδήποτε βαθμοῦ και ἀνήλικοι κατιόντες οἰουδήποτε βαθμοῦ.

Διὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν προσώπων ὑποχρεοῦνται οἱ ἀξιῶντες δικαίωμα ἀσφαλίσεως νὰ υποβάλουν πιστοποιητικὸν τῆς Οἴκου Ἐξορίας ἀποδεικνύοντες τὴν καθαρὰν φορολογητέαν πρῶτον τοῦ αἰτούντος και τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω συνοικοῦντων μελῶν οἰκογενείας.

2. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α. ὑπάγονται προαιρετικῶς τῇ αἰτήσεϊ των και ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ταύτης οἱ κεκτημένοι επαγγελμαματικὴν ἄδειαν ικανότητας οδηγού, ἐφ' ὅσον ἐργά-

ζονται: ως οδηγοί αυτοκινήτων παρά τῷ Δημοσίῳ ἢ Δήμῳ ἢ Κοινοῦτητι ἢ Νομικῷ Προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου κατὰ σχέσιν ἐργασίας δημοσίου δικαίου, ὁ δὲ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεως τῶν θεωρεῖται συντάξιμος παρά τῷ Δημοσίῳ ἢ Δήμῳ ἢ Κοινοῦτητι ἢ ἐτέρῳ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἐκάστοτε καθωρισμένης εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου αυτοκινήτου μὴ ἀποκλειομένης τῆς ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων κτήσεως τῆς κυριότητος, χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Οἱ μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀσκήσαντες τὸ δικαίωμα προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως παρά τῷ Τ.Σ.Α. βάσει τῶν προϋφασατῶν διατάξεων διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἐκάστοτε καθωρισμένης εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου αυτοκινήτου, μὴ ἀποκλειομένης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων κτήσεως τῆς κυριότητος, χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐγγραφή εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Πιστοποιητικὰ ἐπαγγελματικότητος.

1. Ἐν περιπτώσει προσλήψεως ἐπαγγελματίου οδηγοῦ αυτοκινήτου στερουμένου ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, ὁ ἰδιοκτῆτης, χρήστης ἢ ἐκμεταλλεὺτῆς ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἐπαγγελματίου οδηγοῦ, μὴ δικαιούμενος εἰς ἀναγῶγὴν κατὰ τοῦ οδηγοῦ.

2. Κατ' ἔτος ὑποχρεοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων οδηγοὶ νὰ θεωρῶσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρμοδίας Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀδειαν ἰκανότητος οδηγοῦ αυτοκινήτων, οἱ δὲ κάτοχοι, χρήσται, ἐκμεταλλεῦται ἢ ἐκμισθωταὶ αυτοκινήτων δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως νὰ θεωρῶσι τὰς ἀδείας κυκλοφορίας τῶν αυτοκινήτων τῶν.

Αἱ κατὰ τόπους ἀρμοδίαι διὰ τὴν θεωρήσιν Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀρνηθῶσι τὰς τοιαύτας θεωρήσεις ἐφ' ὅσον δὲν προσκομισθῶσι προηγουμένως ἀποδεικτικὰ καταβολῆς τῶν ἀτομικῶν καὶ ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν τῶν ὑποχρέων μέχρι τῆς ἡμέρας θεωρήσεως.

3. Πιστοποιητικὰ ἐν γένει χορηγοῦνται ἐκ μέρους τοῦ Τ.Σ.Α. εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ὀδηγὸν αυτοκινήτων μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐγγραφῆς του εἰς τὰ Μητρώα ἠσφαλισμένων.

Ἄρθρον 5.

Ποινικαὶ κυρώσεις.

ἠσφαλισμένοι, ἐργοδότη, πράκτορες τοῦ Τ.Σ.Α., ἐκπρόσωποι Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων καὶ πᾶν Δημόσιον Ὀργανον δηλοῦντες, βεβαιοῦντες ἢ πιστοποιοῦντες ἐγγράφως ἐν γνώσει τῶν ψευδεῖς ἐπαγγελματικὰς μεταβολὰς ἢ ἀσκησιν αυτοκινήτιστικῶν ἐπαγγέλματος ἢ βεβαιοῦντες διὰ θεωρήσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐγγράφως, ὡς ἀληθῆς περιεχόμενον ψευδοῦς δηλώσεως, διώκονται κατ' ἐγκλήσιν τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ παντὸς παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένου καὶ ἐφ' ὅσον καλούμενοι ἐγγράφως ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α. δὲν ἤθελον συμμορφῶσθαι ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, τιμωροῦνται διὰ παράβασιν τῶν ἀρθρῶν 216 καὶ 217 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀρθρον 13 στοιχείον γ' τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἀρθρου 217 τιμωροῦνται ἐργοδότη ἀρνούμενοι τὴν ἐκδοσιν ἢ χορήγησιν ἐγγράφων δηλώσεων, βεβαιώσεων ἢ πιστοποιήσεων εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐργαζομένους ἐπαγγελματίας ὀδηγοὺς περὶ τῶν μεταβολῶν τῆς ἐπαγγελματικότητος καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀπασχολήσεως καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι ἢ οἱ δικαιούμενοι ἀσφαλίσεως οἱ παραλείποντες ἀδικαιολογητῶς τὴν ἐμπρόθεσμον ὑποβολὴν κατ' ἔτος ὑπευθύνου δηλώσεως ἐπαγγελματικῶν τῶν μεταβολῶν, ἐφ' ὅσον ἐπῆλθο, τοιαῦται, καὶ ἀπογραφικοῦ δελτίου διὰ τοὺς τὸ πρῶτον ἀσφαλιζομένους.

Αἱ περὶ ἀναστολῆς μετατροπῆς ἢ ἐξαγορᾶς ποινῆς διατάξεις δὲν ἰσχύουν ἐν προκειμένῳ.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν περὶ τῶν ἀνωτέρω μνηύσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 417—427 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλητμελημάτων

τινῶν ἐπ' αὐτοφόρῳ ὡς αὐταῖ: ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 6.

Πόροι.

1. Τὸ Ταμεῖον ἔχει ὡς πόρους:

α) Εἰσφορὰν ἀτομικὴν παντὸς ἠσφαλισμένου οδηγοῦ ἐκ δραχ. 60 μηνιαίως.

β) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως, ἀτομικὴν καὶ ἐργοδοτικὴν, παντὸς ἠσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου, χρήστου ἢ ἐκμεταλλεῦτου αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετὰ τῆ ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ ἰδιοκτησίας, ἀριθμοῦ ἀπασχολουμένων ὀδηγῶν καὶ προσωπικῆς ἀπασχολήσεως τοῦ ἢ μὴ ὡς οδηγοῦ.

γ) Ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 100 μηνιαίως παντὸς ἰδιοκτῆτου καὶ νομέως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλεῦτου αυτοκινήτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως, μὴ ἠσφαλισμένου εἰς τὸ Τ.Σ.Α., τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων, τῶν Κοινοτήτων, τῶν Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. δι' ἕκαστον ἀπασχολούμενον ὀδηγὸν αυτοκινήτου ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.

δ) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως παντὸς ἠσφαλισμένου ἐγκυμαστοῦ ὀδηγῶν αυτοκινήτου ὡς καὶ παντὸς ἠσφαλισμένου πωλητοῦ βενζίνης.

ε) Εἰσφορὰν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' αυτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (Ο.Ε.Α.Σ.) ἐκ 5 ο)ο τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του.

στ) Ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (Ο.Ε.Α.Σ.) ἐκ 10 ο)ο τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἀσφαλιζομένου τακτικοῦ προσωπικοῦ του.

ζ) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως παντὸς ἠσφαλισμένου μέλους Συνεταιρισμοῦ ἢ Ἐταιρείας ἢ ἄλλης συγκεκριμένης ὁμάδος αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Κατ' ἐξαιρέσιν τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἠσφαλισμένα μέλη Συνεταιρισμοῦ ἢ Ἐταιρείας ἢ ἄλλης συγκεκριμένης ὁμάδος λεωφορείων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ὃν τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἡμέραν εἶναι ἔλασσον τοῦ 1)15 ἀκεραίου λεωφορείου αυτοκινήτου, καταβάλλουσι μόνον τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδαφίου α' παράγρ. 1 τοῦ παρόντος εἰσφορὰν.

η) Εἰσφορὰν παντὸς ἠσφαλισμένου κυρίου ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλεῦτου αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἐκ δραχ. 100 δι' ἕκαστον πλεόν τοῦ ἐνὸς ἀκεραίου αυτοκινήτου.

θ) Εἰδικὴν εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως παρὰ παντὸς συνταξιούχου τοῦ Τ.Σ.Α. διατηροῦντος τὴν κυριότητα, χρήσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ποσοστὸν αὐτοῦ.

ι) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 20 μηνιαίως παντὸς κυρίου καὶ νομέως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλεῦτου αυτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν ἐκάστου αυτοκινήτου, ἐξαιρέσει τῶν χαρακτηριζομένων ὡς γεωργικῆς χρήσεως τοιούτων.

ια) Παγίαν εἰσφορὰν δραχ. 500 καταβαλλομένην παρὰ παντὸς ἰδιοκτῆτου καὶ νομέως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλεῦτου οἰουδήποτε αυτοκινήτου ἀνεξαρτήτως νομικῆς διακρίσεως ἢ χαρακτηρισμοῦ τοῦ αυτοκινήτου διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ δραχ. 100 διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἢ ἀνανέωσιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἐκάστου αυτοκινήτου.

ιβ) Παγίαν εἰσφορὰν δραχ. 500 διὰ τὴν χορήγησιν. δραχ. 50 διὰ τὴν ἐπέκτασιν ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος οδηγοῦ αυτοκινήτων καὶ δραχ. 50 διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀντιγράφου αὐτῆς.

ιγ) Τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

ιδ) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ ζωρεῶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.

2. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962 αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἔδαρ. α, β, γ, δ, ζ, η, καὶ θ, τῆς παραγρ. 1 αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸν 20 ο)ο, ἀπὸ δὲ 1ης Ἰανουαρίου 1963 καὶ δι' ἐτέρου ποσοστοῦ 20 ο)ο.

3. Ἡ παραγραφή τῶν πάσης φύσεως εἰσφορῶν τῶν ὑποχρέων διέπεται ἀπὸ τὸ ἀρθρον 249 τοῦ Α.Κ.

"Άρθρον 7.

Τρόπος Εισπράξεως Εισφορών.

1. Επί ησφαλισμένου οδηγού παρέχοντος εξηρημένην έργασίαν και άμειβομένου διά μισθού ή ήμερομισθίου ή εργολάβου υποχρεούται να παρακρατή εκ του μισθού ή ήμερομισθίου ή βαρύνον τον οδηγόν ποσόν της εκάστοτε ατομικής μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς του και να αποδίδη ταύτην μετά της βαρυνούσης αυτόν αντιστοίχου εργοδοτικής εισφοράς εις τὸ Τ.Σ.Α. έντός του έπομένου τού εις δν άνάγεται ή εισφορά μηνός.

Εάν ο εργοδότης δέν εκπληρώσῃ τὴν ὡς άνω υποχρέωσίν του παρακρατήσεως τῆς εισφοράς έντός διμήνου από τῆς ήμέρας πληρωμῆς του μισθού ή τῶν ήμερομισθίων ή καταβολῆ τῆς εισφοράς τού οδηγού βαρύνει τὸν εργοδότην μὴ δικαιούμενον εἰς άναγνώγην ή συμψηφισμὸν.

"Αρνησις τού ησφαλισμένου οδηγού πρὸς καταβολὴν τῆς βαρυνούσης αυτόν εισφοράς, περὶ ἧς τὸ ἑδάφιον α' τῆς παρ. 1 τού άρθρου 6 άποτελεῖ λόγον καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἄνευ οἰσδῆποτε ἀποζημιώσεως μετά προηγουμένην πάντως ἔγγραφον προειδοποίησιν τού εργοδότη πρὸς τὸν ησφαλισμένον οδηγόν και μετά πόροδον μηνός από τῆς τριαύτης προειδοποιήσεως.

2. Επί ησφαλισμένου οδηγού αυτοκινήτου, άμειβομένου ἐπὶ ποσοστῶς, ή ἐπὶ χιλιομετρικῇ ἀποστάσει ὡς και ἐπὶ ησφαλισμένου οδηγού εργαζομένου εἰς αυτοκίνητον ἐπὶ μισθῶται τούτου, οὗτος υποχρεούται να καταβάλῃ εἰς τὸν ιδιοκτήτην χρήστη, ἐκμεταλλευτὴν ή ἐμισθωτὴν τού αυτοκινήτου τὴν ατομικὴν μηνιαίαν ασφαλιστικὴν του εισφορὰν έντός τού πρώτου δεκαπενθήμερου τού μηνός τού έπομένου εκείνου εἰς δν άνάγεται αὕτη, υποχρεούμενον να αποδίδῃ ταύτην μετά της βαρυνούσης τούτον αντιστοίχου εργοδοτικῆς εισφοράς εἰς τὸ Τ.Σ.Α. έντός τού αὐτοῦ μηνός.

"Αρνησις καταβολῆς τῆς εισφοράς ταύτης παρὰ τού ησφαλισμένου οδηγού παρέχει δικαίωμα καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἂν εὐ οἰσδῆποτε ἀποζημιώσεως διά τὸν ιδιοκτήτην ἐμισθωτὴν, χρήστην ή ἐκμεταλλευτὴν αυτοκινήτου μετά προηγουμένην πάντως ἔγγραφον προειδοποίησιν τού εργοδότη πρὸς τὸν ησφαλισμένον οδηγόν και μετά πόροδον μηνός από τῆς τριαύτης προειδοποιήσεως.

3. Επί ησφαλισμένου ιδιοκτήτου, χρήστου ή ἐκμεταλλευτοῦ αυτοκινήτου οὗτος υποχρεούται να καταβάλῃ τὴν βαρυνούσαν τούτον ατομικὴν και εργοδοτικὴν εισφορὰν έντός τού μηνός τού έπομένου εκείνου εἰς δν άνάγονται αὗται.

Εν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς τῆς κατὰ τ' άνωτέρω εισφοράς πέραν τῶν δύο μηνῶν από τού τέλους τού μηνός έντός τού ὁποίου ήτο καταβλητέα αὕτη διαπράττει ποινικὸν ἀδίκημα τιμωρούμενον συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 τού Νόμου 1373)44 (περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν πόρων ἐπίων Ὁργανισμῶν και συμπληρώσεως τῆς ασφαλιστικῆς νομοθεσίας).

4. Εάν ο ιδιοκτήτης, χρήστης, ἐκμεταλλευτὴς ή ἐμισθωτὴς αυτοκινήτου καθυστερήσῃ τὴν καταβολὴν τῆς παρακρατήσεως ή νυτρεληθείτης αὐτῷ ατομικῆς μηνιαίας ασφαλιστικῆς εισφοράς τού οδηγού πέραν τῶν δύο μηνῶν από τού τέλους τού μηνός έντός τού ὁποίου ήτο καταβλητέα αὕτη, διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς υπεξαίρεσεως, δέν ἐπηρεάζεται ὅμως ἐκ τούτου ή ασφαλιστικὴ ιδιότης τού επαγγελματίου οδηγού.

5. Προκειμένου περὶ ησφαλισμένων οδηγῶν εργαζομένων εἰς τὸ Δημόσιον, Δήμους, Κοινότητα ή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ή ἀπόδοσις εἰς τὸ Τ.Σ.Α. τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ εισφορῶν συντελεῖται έντός τῶν τριῶν μηνῶν τῶν άμέσως έπομένων εκείνου εἰς δν άνάγονται αὗται.

6. Αἱ πάσης φύσεως εισφοραὶ ὑπὲρ τού Τ.Σ.Α. καθυστερούμεναι πέραν τῶν δύο μηνῶν και ὑπὸ τού Δημοσίου πέραν τῶν τριῶν μηνῶν από τού τέλους τού μηνός εἰς δν αὗται άνάγονται, ἐπιβαρύνονται, δι' ἕκαστον διμήνον καθυστερήσεως διά προσθέτου τέλους τρία τοῖς ἑκατὸν (30)ο, μὴ δυναμένου πάντως να υπερβῇ τὰ 50)ο τῆς κυρίας ὀφειλῆς.

7. Αἱ ἀπαιτήσεις τού Τ.Σ.Α., άνεξαρτήτως τού χρόνου εἰς δν άνάγονται αὗται, ἐν περιπτώσει άναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ή πτωχεύσεως τού ὀφειλέτου καθ' ἀπόστασιν: προνομικῶς άμέσως μετά τὰς κατὰ τὸ άρθρον 940 ἀρ.9. 7 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καταστασόμενας ἀπαιτήσεις.

8. Καθυστερούμεναι ασφαλιστικὴ εισφορὰ ησφαλισμένων άναγόμεναι εἰς χρονικὸν διάστημα μέχρι 31.12.44 ἀναπροσαρμόζονται και ἐξοφλοῦνται ἄνευ προσθέτων τελῶν ὑπὸ τῶν ὀδηγῶν πρὸς δρχ. 20 μηνιαίως, ὑπὸ δὲ τῶν ιδιοκτητῶν μετά ή ἄνευ επαγγελματικῆς άδείας ικανότητος οδηγού πρὸς δρχ. 40 μηνιαίως, αἱ δὲ ἀπὸ 1.1.45 και μέχρι τῆς ἐνάρξεως ισχύος τού παρόντος καθυστερούμεναι ασφαλιστικαὶ εισφοραὶ ησφαλισμένων ἀναπροσαρμόζονται κατὰ ποσόν και κατὰ τὰς διατάξεις τού άρθρου 6 τού παρόντος, ἐξοφλοῦνται δὲ διὰ μηνιαίων δόσεων κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τού Ὑπουργοῦ Ἐργασίας και Κοινωνιολογίας ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τού άρθρου 52 τού Ν. Δ. 2698)53 (περὶ διοικήσεως τού Π.Κ.Α. μεταρρυθμίσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας, ὡς και ἄλλων τινῶν διατάξεων).

Ὁφειλὰ πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ πάσης φύσεως ἐτέρων εισφορῶν, άναγόμενων εἰς χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τού παρόντος, δύνανται να ἐξοφλοῦνται εἰς μηνιαίας δόσεις, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀφείμας ὑπὸ τού Δ. Σ. δέν δύναται να εἶναι ἀνώτερος τῶν 60.

9. Αἱ διὰ τὸ Δημόσιον ισχύουσαι προθεσμιαὶ κλητεύσεως και ἐμφανίσεως ισχύουσι και διὰ τὸ Τ.Σ.Α. ἀποκλειομένης τῆς κοινοποιήσεως ἐπιταγῆς κατ' αὐτοῦ και τῆς άναγκαστικῆς ἐκτελέσεως πρὸ τῆς παρόδου μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ κοινοποιήσεως τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

"Άρθρον 8.

Σύστημα εισπράξεως εισφορῶν.

1. Τὸ Τ.Σ.Α. δύναται πρὸς εισπραξίν τῶν εισφορῶν του να ἐκδίδῃ και χρησιμοποίῃ ἔνσημα, ἅτινα ἀπολαύουσι τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπιζομένης διὰ τὰ ὑπὸ τού Κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα.

2. Ὁ τύπος, ὁ χρόνος ισχύος, ὁ τρόπος διαθέσεως κλπ. τῶν ἐνσήμων καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τού Δ. Συμβουλίου.

3. Ἡ εισπραξις τῶν πόρων τού Τ.Σ.Α. ἐνεργεῖται ὑπὸ τού Κεντρικοῦ Καταστήματος τού Τ.Σ.Α., τῶν Ὑποκαταστημάτων και Πρακτορείων αὐτοῦ. Ἐπίσης δύναται να ἀνατίθεται, μετ' ἀπόφασιν τού Δ. Σ., καθορίζοντος και πάσαν άναγκαίαν λεπτομέρειον, εἰς Νομικά Πρόσωπα ή Τραπεζας ή Κοινὰ Ταμεῖα αυτοκινήτων ή τοὺς Διαχειριστὰς αὐτῶν ή τὰς πάσης φύσεως Ἀυτοκινήτιστικὰς Ὁργανώσεις ἐπὶ ποσοτῶ τῶν εισπραττομένων ὀφειζομένων δι' ἀποφάσεως τού Δ. Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τού Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐν ἐκάστη περιπτώσει μὴ δυναμένου πάντως να υπερβῇ τὰ 5% ή ἐπὶ ποσοστῶς μέχρι 3% κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐν συνδυασμῷ πρὸς μισθὸν καθοριζόμενον κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

Ἡ εισπραξις τῶν ἐσθδων τού Τ.Σ.Α. δύναται να ἐνεργῆται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τού Ν. περὶ εισπράξεως δημοσίων ἐσθδων, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τού άρθρου 1 τού Ν. 2252)52 και κατὰ τὰ εἰδικώτερον βεβαιωσόμενα διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν και Ἐργασίας.

"Άρθρον 9.

Συντάξιμος χρόνος.

1. Ὁ συντάξιμος χρόνος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τού παρόντος Ν. Δ. διακρίνεται εἰς:

α) Χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως και

β) Χρόνον ἐξ άναγνωρίσεως κατὰ τὴν παρ. 3.

2. Ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως λογίζεται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τού παρόντος:

α) Ὁ ἀπὸ συστάσεως τού Τ.Σ.Α. και μετά τὴν συμπλήρωσιν τού 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τού ησφαλισμένου χρόνος ἀπασχολήσεως ὑπὸ μίαν τῶν ἐν άρθρῳ 2 τού παρόντος ἰδιοτήτων.

β) 'Ο από τής συστάσεως του Τ.Σ.Α. μέχρι 6.10.53 χρόνος απασχολήσεως ως οδηγού παρά τῷ Δημοσίῳ, Δήμῳ, Κοινοῦτι, καὶ οἰκωθήτε Νομικῷ Προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου, δι' ὃν κατεβλήθησαν καὶ εἰσπράχθησαν παρά του Τ.Σ.Α. αὐτῶν ἐπὶ αὐτοῦ ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς καὶ

γ) 'Ο χρόνος απασχολήσεως ως οδηγού παρά τῆ τέως Ὑπηρεσίᾳ Ἐκμεταλλεῦσεως Κρατικῶν Αυτοκινήτων, δι' ὃν κατεβλήθησαν αὐτῆ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Τ.Σ.Α. ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς τῶν υποχρέων, αἵτινες μετὰ τῶν βαρυνουσῶν τῶν Δημόσιον εἰσφορῶν τοῦ ἐργοδότη ἀπέδεδθησαν τῷ Τ.Σ.Α.

3. Ὡς χρόνος ἐξ ἀναγνωρίσεως λογίζεται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

α) 'Ο πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας χρόνος απασχολήσεως ὑπὸ μίαν τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 τοῦ παρόντος ἰδιοτήτων, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐξηγηράσθη ἢ θέλει ἐξαγορασθῆ κατὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζώμενα.

β) 'Ο ἐλάχιστων τοῦ ἔτους χρόνος διακοπῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος λογίζομενος ἀπαξ ἐπὶ ἑκάστην ἡμερολογιακὴν πενταετίαν ἐφ' ὅσον διὰ τοῦτον καταβάλλονται εἰσφοραί.

γ) 'Ο χρόνος στρατιωτικῆς ἐφεδρικῆς ὑπηρεσίας, αἰχμαλωσίας καὶ ὁμηρίας.

δ) 'Ο ἀπὸ 1.10.53 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου χρόνος απασχολήσεως ως οδηγού παρά τῷ Δημοσίῳ, Δήμῳ, Κοινοῦτι, ΝΠΔΔ καὶ Ὁργανισμοῖς κυρίας ἀσφαλίσεως ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος οὗτος δὲν στοιχειοθετεῖ κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος, συμφώνως εἰς κρατούσας διατάξεις, συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα ἐξ ἐτέρας πλὴν τοῦ Τ. Σ. Α. πηγῆς.

ε) 'Ο ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Τ.Σ.Α. μέχρι 6ης Ὀκτωβρίου 1953 χρόνος διακοπῆς ἀσφαλίσεως τῶν παρά τῆ Πυροσβεστικῆ Ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων ἢ ὑπηρετησάντων ὁδηγῶν αυτοκινήτων λόγῳ διαγραφῆς τῶν ὡς ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν κτήσεως τῆς ὑπαλληλικῆς ιδιότητος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον δὲν εἶναι ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἢ ὁ χρόνος οὗτος δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος εἰς τὸ Δημόσιον.

4. 'Ο κατὰ τὴν προηγουμένην παρ. 3 χρόνος ἐξ ἀναγνωρίσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 5 κατ' ἀνώτατον ὄριον ἔτη.

Ἄρθρον 10.

Ἐξαγορὰ χρόνου ἐξ ἀναγνωρίσεως.

1. Ἡ ἀναγνώρισις ὡς συνταξίμου τοῦ κατὰ τὰ ἐδάφια α' καὶ γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ παρόντος χρόνου ἐνεργεῖται τῆ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀναρπτικῆς προθεσμίας ἐνδὸς ἔτους ἀρχομένης, προκειμένου μὲν περὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἠσφαλισμένων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐφεξῆς ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α. ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὰ Μητρώα ἠσφαλισμένων, τοῦ Τ.Σ.Α.

Ἡ ἀναγνώρισις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῆ καταβολῆ δι' ἑκάστον πρὸς ἀναγνώρισιν μῆνα πρὸς ἴσον πρὸς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐξαγορᾶς, εἰσφορᾶν ἠσφαλισμένου ἰδικτήτου.

Τὸ ποσὸν ἐξαγορᾶς καταβάλλεται εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε κατὰ μηνιαίας δόσεις, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρίζομενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς ἐβδομήκοντα δύο (72).

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα συντάξεως ὑποβολῆς αἰτήσεως ἐντὸς ἀναρπτικῆς προθεσμίας ἐνδὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ καθορισθέντος ποσοῦ ἐξαγορᾶς τὸ ὑπόλοιπον καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα συντάξεως κατὰ δόσεις, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὰς ἐξήκοντα (60). Πάντως τὸ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐνδὸς τετάρτου τῆς καταβαλλομένης συντάξεως.

2. 'Ο κατὰ τὸ ἐδάφ. δ' τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ παρόντος χρόνος ἀναγνωρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου

τῆ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ ἐξαγοράζεται κατὰ τὰ ἐν τῆ προηγουμένη παραγράφῳ ὁριζώμενα, κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος.

3. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ληξίπροθέστου δόσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Συνταξιοδότησις λόγῳ γήρατος.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν, λόγῳ γήρατος ἔχει:

α) 'Ο ἠσφαλισμένος, ὁδηγὸς ἢ ὁ μετὰ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ αυτοκινήτου ἠσφαλισμένος ἰδιοκτήτης, χρήστης ἢ ἐκμεταλλευστὴς αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ὁ ἐπὶ δεκαετία τοῦλάχιστον ἐργασθεὶς ὡς ὁδηγός, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν:

Ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 20 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 64 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 21 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 63 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 22 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 62 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 23 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 61 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 24 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 25 ἐτῶν.

Κατ' ἐξαιρέσιν δικαιούνται συντάξεως λόγῳ γήρατος οἱ ἀνωτέρω ἠσφαλισμένοι καὶ ὑπὸ τὰς κάτωθι προϋποθέσεις:

αα) Ἀπὸ μὲν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς 31.12.1963 ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν:

Ἡλικίαν 59 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 26 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 58 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 27 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 57 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 28 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 56 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 29 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 55 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 30 ἐτῶν.

ββ) Ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1964 καὶ δι' ἑκάστην ὡς κάτωθι διατίαν, τὸν ἐναντι ἐκάστης ἐμφαινόμενον ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἐτῶν ἡλικίας καὶ τὸν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω πίνακας ἀντίστοιχον πρὸς τὴν πραγματικὴν ἡλικίαν ἀριθμὸν ἐτῶν πραγματικῆς ἀσφαλίσεως.

Ἐτη 1964 καὶ 1965 ἡλικία τοῦλάχιστον 56 ἐτῶν.

Ἐτη 1966 καὶ 1967 ἡλικία τοῦλάχιστον 57 ἐτῶν.

Ἐτη 1968 καὶ 1969 ἡλικία τοῦλάχιστον 58 ἐτῶν.

Ἐτη 1970 καὶ 1971 ἡλικία τοῦλάχιστον 59 ἐτῶν.

'Ο κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης περιπτώσεως τυχῶν συντάξεως δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριότητα καὶ νομὴν ἢ χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἐνδὸς τὸ πολὺ αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑποχρεούμενος εἰς καταβολὴν τῷ Τ.Σ.Α. τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου δ' παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 καθοριζομένης εἰδικῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς, ἐφ' ὅσον ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὁδηγοῦ ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον.

'Ο μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον α' χρόνος δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως οὐδὲ δύναται νὰ ἀναγνωρισθῆ ὡς τοιοῦτος παρά τοῦ οὕτω τυχόντος συντάξεως.

β) 'Ο ἰδιοκτήτης αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἄνευ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ ἢ ὁ ἰδιοκτήτης αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετὰ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ ὁ μὴ ἐργασθεὶς ἐπὶ 10ετίαν ὡς ὁδηγὸς αυτοκινήτου ὡς καὶ ὁ κατὰ τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος Ν. Δ' τος ἠσφαλισμένος πωλητὴς ἐνεζίντης, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν:

Ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 25 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 64 ἐτῶν καὶ ἰσὸν νοσηριατικῆς ἀσφαλίσεως 26 ἐτῶν.

Ἡλικία 63 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 27 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 62 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 28 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 61 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 29 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 30 ἐτῶν.

Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης περιπτώσεως β' τυχὼν συντάξεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποξενωθῆ ἐπὶ ποινῇ ἀνακλή-
τως τῆς περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ ἀποφύτου τοῦ Διοικ.
Συμβουλίου καὶ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθεισῶν συντάξεων
τῆς κυριότητος ἢ τῆς χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως παντὸς
αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὁ δὲ πωλητὴς βενζίνης καὶ
τοῦ καταστήματός του ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθε-
σμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς περὶ συνταξιοδο-
τήσεως ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν
τῆς παρούσης παραγράφου δὲν λογίζεται ὡς ἀποξενώσις ἀπὸ
τοῦ αὐτοκινήτου ἢ τοῦ καταστήματος ἢ τυχὼν μεταβίβασις εἰς
σύζυγον ἢ πρόσωπα συνδεόμενα διὰ συγγενείας μέχρι καὶ τοῦ
τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

Αἱ ἄνω διατάξεις περὶ ὑποχρεώσεως ἀποξενώσεως κλπ.
δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ἐξερχομένων μετὰ τὴν
πάροδον δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ παρέχοντος
δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὀρίου ἡλικίας.

2. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συνταξιο-
δοτηθεὶς λόγῳ γήρατος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται ν' ἀ-
ναλάβῃ τὴν κατατεθείσαν ἐπαγγελματικὴν ἢ ἄδειαν ἰκανό-
τητος ὁδηγοῦ καὶ ἐκγυμναστοῦ.

3. Ἀνάπηροι πολέμου ἐπαγγελματικὴ ὁδηγοὶ ἢ ἰδιοκτῆται
αὐτοκινήτου ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡ-
λικίας τῶν καὶ πραγματικὴν συντάξιν 25ετῆ ὑπηρεσίαν
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸ Τ.Σ.Α. καὶ ἔχον-
τες ἑκατὸν ἀναπηρίας ἄνω τοῦ 65 ο)ο δύναται νὰ ἐξερχων-
ται ὡς συνταξιούχοι, μὴ δυναμένου πάντως τοῦ ποσοῦ τῆς
συντάξεως νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τῆς τυχὼν λαμβανο-
μένης παρὰ τοῦ Δημοσίου συντάξεως ἢ ἄλλως τοῦ ἐκάστου
κατωτάτου ὀρίου συντάξεως τοῦ Τ.Σ.Α.

* Ἀρθρον 12.

Συνταξιοδοτήσις λόγῳ ἀναπηρίας.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν λόγῳ ἀναπηρίας ἔχει ὁ κατὰ τὸ
ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ἡσφαλισμένος:

α) Ὁ ὁδηγὸς ἢ ὁδηγὸς - ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας
χρήσεως ὁ ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον ἐργασθεὶς ὡς ὁδηγός,
ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ
πνευματικῆς ἐξαμήνου τοῦλάχιστον, κατ' ἰατρικὴν πρόβλε-
ψιν, διαρκείας καταστῆ ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγ-
γέλματός του, ἐφ' ὅσον ἐπὶ πλέον ἔχει πραγματοποιήσει 10ετῆ
τοῦλάχιστον χρόνον πραγματικῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
παρόντος, ἀσφαλίσεως.

β) Ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἄνευ ἐ-
παγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ ὁ ἐπὶ 10ετίαν τοῦ-
λάχιστον ἐκμεταλλεῦμενος αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως,
ὡς καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετ' ἐ-
παγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ ὁ μὴ ἐργασθεὶς
ἐπὶ 10ετίαν ὡς ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ
βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς καταστῆ
ὀλικῶς καὶ διαρκῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ αὐ-
τοκινήτου καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἐπὶ πλέον
ἔχει πραγματοποιήσει κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις 10ετῆ
τοῦλάχιστον χρόνον πραγματικῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
παρόντος, ἀσφαλίσεως.

γ) Ὁ ὁδηγὸς ἢ ὁδηγὸς - ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας
χρήσεως, ἀνεξαρτήτως χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως,
ἐὰν κατέστη ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ
ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενή-
σεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, ἐξαμήνου τοῦλάχιστον κατ'
ἰατρικὴν πρόβλεψιν διαρκείας, ἐπελευθύνῃ ἐν τῇ ἐκτελέσει

τῆς ἐργασίας του καὶ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς καὶ ὀφειλομένης εἰς
βίαιον συμβάν.

2. Ὁ τυχὼν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας κατὰ τὰς δια-
τάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ κύριος καὶ νομεὺς ἢ χρήστης
καὶ ἐκμεταλλεῦτης αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, μετὰ ἐ-
παγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ, ἐφ' ὅσον ἤσκησε
τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὁδηγοῦ ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον, δύναται
νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριότητα καὶ νομὴν ἢ χρῆσιν καὶ ἐκμετάλ-
λευσιν ἐνὸς τοῦ πολὺ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑποχρε-
ούμενος εἰς καταβολὴν τῷ Τ.Σ.Α., τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου θ'
παράγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 καθοριζομένης εἰδικῆς μηνιαίας εἰ-
σφορᾶς ἡσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου.

Ὁ μετὰ τὴν συνταξιοδοτήσιν κατὰ τὴν παρούσαν παρὰ-
γραφοῦ χρόνος δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως, οὐδὲ
δύναται ν' ἀναγνωρισθῆ ὡς τοιοῦτος παρὰ τοῦ οὕτω τυχόντος
συντάξεως.

3. Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως
ἢ συνεπείᾳ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἀπο-
δεικνύεται δὲ ἡ ἐνοχὴ του διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφά-
σεως, δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας ἐὰν ὁμοῦς ὑπάρ-
χωσι πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 13 ἀναφερομένων, ταῦτα δι-
καιούνται τῆς συντάξεως, ἢς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περιπτώσιν
θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

* Ἀρθρον 13.

Συνταξιοδοτήσις λόγῳ θανάτου.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου ἔχοντος τὰς προ-
υποθέσεις τῶν ἐδαφίων α, β, γ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 12, ὡς
καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγῳ γήρατος ἢ
ἀναπηρίας δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς ἐπομένους παρα-
γράφους:

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χήρος, ἐφ' ὅσον οὐ-
τος συνετηρεῖτο ὑπὸ τῆς θανούσης.

β) Τὰ ἄγαμα, νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα
ἢ υἱοθετηθέντα τέκνα, ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν 24
τοῦλάχιστον μηνῶν πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀπονομῆς συντά-
ξεως εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένης ἢ
συνταξιούχου καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς τέκνα, ἐφ' ὅσον εἰς ἀπά-
σας τὰς περιπτώσεις δὲν λαμβάνουσι ὀπωσδήποτε ἐτέραν σύν-
ταξιν παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α., μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους
τῆς ἡλικίας τῶν.

Κατ' ἐξαιρέσειν: αα) Ἐν περιπτώσει μὲν θανάτου τοῦ ἡ-
σφαλισμένου ἢ συνταξιούχου μέχρι 31.12.1963 τὰ θήλαα τέ-
κνα δικαιούνται συντάξεως μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 25ου
ἔτους τῆς ἡλικίας, ββ) Ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου τοῦ ἡσφα-
λισμένου ἢ συνταξιούχου ἐντὸς τῶν κάτωθι ἡμερολογιακῶν
ἐτῶν, τὰ θήλαα τέκνα δικαιούνται συντάξεως μέχρι συμπλη-
ρώσεως τοῦ ἐναντι ἐκάστου ἔτους ἀναφερομένου ἔτους ἡλι-
κίας:

Ἔτος 1964 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1965 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 23ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1966 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 22ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1967 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1968 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 20ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1969 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 19ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1970 καὶ ἐπέκ. μέχρι συμπλ. τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συν-
ταξιούχου ὄρφανοὶ πατὴρ καὶ μητὴρ ἐγγονοί, ἐφ' ὅσον οὐ-
τοι συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος ἢ τῆς θανούσης
ὑπὸ τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. β' περιορισμούς.

Τὰ κατὰ τὸ ἐδάφ. β' ὄρια δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ τέ-
κνου ἢ ἐγγονοῦ ἀνίκανου πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν
συμφώνως πρὸς γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας Πρωτοδικαθμίου Ἰ-
γειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Τ.Σ.Α. ἢ προκειμένου περὶ ἀγά-
μων καὶ ἀποδεδειγμένως ἀπόρων θυγατέρων αἰτινες δικαιού-
ται συντάξεως μέχρις ἀποκαταστάσεως διὰ γάμου.

δ) Οἱ ἄποροι γονεῖς, ἐφ' ὅσον συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ
θανόντος ἢ τῆς θανούσης.

2. Ἡ χήρα ἢ ὁ χήρος δὲν δικαιούνται συντάξεως ἐὰν ὁ θά-
νατος τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου
ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν:

α) Ο θάνατος οφείλεται εις άτύχημα εκ βιαιού συμβάντος εν τή εκτελέσει της εργασίας και εξ άφορμής αυτής.

3) Υφ' σταθμέου γάμου, εγενήθη ή διά του γάμου ένομιμοποιηθή τέκνον.

γ) Η χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου τελή εις κατάστασιν έγκυμοσύνης και

δ) Ο θανών (ή θανούσα) ελάμβανεν κατά την τέλει του γάμου σύ ταξιν άναπηρίας ή γήρατος, ό δέ θάνατος επήλθε πρό της παρόδου 24 μηνών από της τελέσεως του γάμου, εκτός αν και εν τή περιπτώσει τούτη συντρέχη λόγος τις εκ των άνωτέρω υπό στοιχ. α', β' και γ' αναφερομένων.

Άρθρον 14.

Ποσόν συντάξεως λόγω γήρατος και άναπηρίας.

1. Το ποσόν της υπό του Τ.Σ.Α. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος και άναπηρίας άποτελείται:

- α) εκ σταθερού ποσού δραχ. 500 και
- β) εκ προσαυξηθέντων ίσων πρός 40)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου, από του 21ου συμπληρωμένου, μέχρι και του 25ου συμπληρωμένου, 10)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου από του 26ου μέχρι και του 28ου συμπληρωμένου, 15)ο του σταθερού ποσού από έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου από του 29ου μέχρι και του 31ου συμπληρωμένου 20)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου, από του 32ου μέχρι και του 34ου συμπληρωμένου και 25)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου από του 35ου μέχρι και του 37ου συμπληρωμένου. Δια τά έτη συνταξίμου χρόνου τά πέραν του 37ου συμπληρωμένου, ουδεμία προσαυξησις παρέχεται.

2. Ο καθορισμός του ποσού της συντάξεως λόγω άναπηρίας ένεργείται υπολογιζομένου ως συνταξίμου χρόνου κατ' ελάχιστον:

- α) 25 ετών συνταξίμου ύπηρεσίας, εφ' όσον επήλθεν μόνον επαγγελματική άνκανότης και
- β) 30 ετών, εφ' όσον επήλθεν διαρκής και όλική άνικανότης πρός πάσαν εργασία.

3. Το ποσόν της καταβαλλομένης μηνιαίας συντάξεως λόγω άναπηρίας προσαυξάνεται δι' ειδικού επιδόματος ίσου πρός 50)ο της συντάξεως, εφ' όσον ό άνάπηρος εύρίσκειται διαρκώς εις κατάστασιν άπαιτούσαν συνεχή επίβλεψιν, περίποίησιν και συμπαράστασιν έτέρου προσώπου.

Άρθρον 15.

Ποσόν συντάξεως λόγω θανάτου.

1. Το ποσόν της υπό του Τ.Σ.Α. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγω θανάτου όρίζεται ως ακολούθως:

α) Το ποσόν της συντάξεως εις ήν δικαιούται ή χήρα ή ό χήρος ίσοῦται πρός τά 60)ο του ποσού της συντάξεως ήν ελάμβανεν ό θανών ή ή θανούσα ή ης θά έδικαιούτο ό θανών ήσφαλισμένος αν κατά την ήμέραν του θανάτου του καθίστατο όλικώς άνάπηρος, μη συνυπολογιζομένων του επιδόματος της παρ. 3 του άρθρου 14 και τυχόν έτέρων επιδομάτων μη προβλεπομένων υπό του παρόντος.

β) Το ποσόν της συντάξεως ήν δικαιούται έκαστον τέκνον ίσοῦται πρός τά 20)ο του ποσού της συντάξεως ήν ελάμβανεν ό θανών (ή θανούσα) ή ης θά έδικαιούτο οῦτος (αῦτη) κατά τά εν τῶ προηγουμένῳ έδαφ. α' όριζόμενα.

Προκειμένου όμως περί τέκνου όρφανού εξ άμφοτέρων τῶν γονέων ή όρφανού πατρός τέκνου, οὔτινος ή μήτηρ ήλθεν εις νέον γάμον, ή ως ανω σύνταξις τέκνου τριπλασιάζεται.

Τό σύνολον πάντως τῶν συντάξεων της χήρας ή του χήρου και τῶν τέκνων δέν δύναται νά υπερβαίνη τά 90)ο του ποσού της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης και μη υπάρχούσης χήρας ή χήρου δικαιουμένης συντάξεως τά 80)ο της εν λόγω συντάξεως.

Εάν τό σύνολον τῶν συντάξεων υπερβαίνη τά όρια του προηγουμένου έδαφίου ή σύνταξις έκάστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

γ) Οί περί όν τό έδαφ. γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 13 έγγονοί και γονεΐς δικαιούνται συντάξεως εάν δέν υπάρ-

χουν, χήρα ή χήρος ή τέκνα δικαιούμενοι συντάξεως ή υπάρχόντων τοιούτων, εάν διά της ικανοποίησεως τῶν εις σύνταξιν δικαιωμάτων αυτών δέν εξαπλητήται τό ποσόν της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης.

δ) Το ποσόν της συντάξεως έκάστου έγγονου, τῷ πατρός και της μη χήρας μητρός ίσοῦται πρός τά 20)ο της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης δι' έκαστον εξ αυτών, της δέ χήρας μητρός πρός τά 40)ο της αυτής συντάξεως, χωρίς όμως τό σύνολον τῶν συντάξεων τῶν έγγονῶν και γινέων νά δύναται νά υπερβῆ εν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τῷ προηγουμένῳ έδαφίου τά 80)ο της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης, εν δέ τῇ δευτέρῃ περιπτώσει του αῦτου εἰς τῷ ποσόν τό άπιμένον εκ της εν λόγω συντάξεως μετά την ικανοποίησιν τῷ εις σύνταξιν δικαιώματος της χήρας ή του χήρου ή τῶν τέκνων. Εάν τό σύνολον τῶν συντάξεων υπερβαίνη τά άνωτέρω όρια ή σύνταξις έκάστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

2. Πρόσωπα εκ τῶν κατά τό παρόν άρθρον δικαιουμένων συντάξεως σπερδύνται παντός επ' αυτής δικαιώματος, εάν δι' άποφάσεως Ποινικοῦ Δικαστηρίου ήθελον καταδικασθῆ διά πρᾶξιν, άποτέλεσμα της οποίας υπήρξεν ό θάνατος του ήσφαλισμένου ή του συνταξιούχου.

Άρθρον 16.

1. Τά άπαιτούμενα δι' έκαστην περίπτωσιν έτη συνταξίμου χρόνου πρός άπονομήν συντάξεως λογίζονται συμπληρωμένα και ά, ελλείπη εκ του τελευταίου τούτων διάστημα ουχί μείζον τῶν εξ μηνῶν.

2. Οὔδεις δικαιούται παρά του Τ.Σ.Α. περισσοτέρων της μιᾶς συντάξεων. Εάν πρόσωπόν τι δικαιούται πλειόνων συντάξεων λαμβάνει τήν μεγαλυτέραν τοιαύτην.

Άρθρον 17.

Έναρξις. — Λήξις συντάξεως.

1. Το δικαίωμα εις σύνταξιν λόγω γήρατος ή άναπηρίας άρχεται από της πρώτης του μηνός του έπομένου εκείνου καθ' όν υπεβλήθη εις τό Τ.Σ.Α. ή τήν οικείαν Έπιτροπήν αῦτου ή περί συνταξιοδοτήσεως αίτησις, μετ' αυτής δέ και ή επαγγελματική άδεια ικανότητος οδηγού αυτοκινήτου, προκειμένου περί ήσφαλισμένου κεκτημένου επαγγελματικήν άδειαν ικανότητος οδηγού αυτοκινήτου, και ή άδεια εκπαιδευτοῦ οδηγῶν αυτοκινήτων προκειμένου περί ήσφαλισμένου εκπαιδευτοῦ οδηγῶν αυτοκινήτων.

Τό δικαίωμα εις σύνταξιν λόγω θανάτου άρχεται από της πρώτης του έπομένου του θανάτου μηνός, μη δυναμένου πάντως νά ανατρέξῃ εις χρόνον άπώτερον του έτους από της υποβολής της αίτησεως πρός άπονομήν συντάξεως.

2. Εν περιπτώσει υπέρξεως όφειλης του αίτουήτος ή του θανόντος (ή της θανούσης) εκ καθυστερουμένων ασφαλιστικῶν εισφορῶν ή έξαγορᾶς άναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας ή πάσης άλλης αίτίας, τό δικαίωμα εις σύνταξιν άρχεται από της πρώτης του μηνός εντός του όποιου συνετελέσθη ή πλήρης έξόφλησις της όφειλης.

Κατ' έξαιρέσιν τό δικαίωμα εις σύνταξιν άρχεται κατά τά εν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ 1 του παρόντος άρθρου όριζόμενα, εφ' όσον τό συνολικόν εις δραχμάς ποσόν της όφειλης εκ πάσης αίτίας κατά την ήμέραν της υποβολής της αίτησεως πρός συνταξιοδοτήσιν είναι έλασσον του ποσού όπερ άποτελεί τό άθροισμα 24 μηνιαίων ατομικῶν ασφαλιστικῶν εισφορῶν, ως αῦται είναι καθωρισμέναί κατά τον χρόνον της υποβολής αίτησεως πρός συνταξιοδοτήσιν.

Εν τῇ τελευταίᾳ τούτῃ περιπτώσει ή όφειλή έξοφλεῖται διά ίσοπόσων μηνιαίων δόσεων, παρακρατουμένων εκ της καταβλητέας συντάξεως, όν ό άριθμός, όριζόμενος υπό του Δ. Συμβουλίου, δέν δύναται νά υπερβαίνη τās 36. μη δυναμένης πάντως έκάστης δόσεως νά υπερβαίνη τό 1)3 της μηνιαίας συντάξεως.

3. Το δικαίωμα εις σύνταξιν λήγει εις τό τέλος του μηνός καθ' όν έλαβε χώραν ό θάνατος του συνταξιούχου ή ό άνάπηρος έπαυσε νά πληροῖ τās προϋποθέσεις του άρθρου 12 ή επί χήρας εις τό τέλος του μηνός καθ' όν συνήψε νέον γάμον και επί τέκνων ή έγγονῶν εις τό τέλος του μηνός καθ' όν συνε-

πλήρωσε τὰ κατὰ τὰ ἐδάφ. β' καὶ γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου ὅρια ἡλικίας κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς διακρίσεις ἢ πρὸ τῶν ὁρίων τούτων συνήψαν γάμον.

Ἄρθρον 18.

Διαδικασία ἀπονομῆς συντάξεως.

1. Αἱ συντάξεις ἀπονέμονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α.

2. Ἐναντίον ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α. ἀπορριπτούσης ἀπαιτησὶν περὶ συνταξιοδοτήσεως ἢ μὴ καθοριστῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ αἰτούντος τὴν νόμιμον σύνταξιν ἢ ἀναπαικτικῆς χορηγηθῆσιν σύνταξιν ἢ μειούσης τὸ ποσὸν αὐτῆς, ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀσκησῆς ἐφέσεως ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐνώπιον τῆς παρὰ τῷ Τ.Σ.Α. λειτουργούσης Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεως.

3. Ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων (Α.Ν. 1846) 51 ἄρθρον 43 καὶ ἐπόμενα) αἱ ἐφέσεις ἀσκούνται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν καταργουμένης τῆς παρὰ τῷ Τ.Σ.Α. Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων.

Ἄρθρον 19.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α. παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του.

2. Οὐδέποτε χορηγεῖται σύνταξις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν 12 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ὑπεβλήθη εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἡ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

3. Ἀπαιτῆται δόσεις συντάξεως μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

Ἄρθρον 20.

Ἐγχώρησις. — Κατάσχεσις.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγχώρησις ἢ ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Α. χορηγουμένων συντάξεων. Μόνον προκειμένου περὶ διατροπῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων, ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ ἐνός τρίτου (1)3 τούτων κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν.

2. Συμφηρισμὸς μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Α. χορηγουμένας συντάξεις ἐπιτρέπεται πρὸς ἀπόσπασιν ὀφειλῶν τῶν ἠτφαισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων πρὸς τὸ Τ.Σ.Α., ὁ δὲ συμφηρισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται κατὰ δόσεις, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβοῦν τὸ 1)3 ταύτης καὶ ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου, συνολικῶς δὲ προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἐξ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 21.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Αἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονειμμένα συντάξεις εἰς συνταξιούχους πληροῦντας τὰς ὑπὸ τούτου καθοριζόμενας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἀναπροσαρμόζονται κατὰ ποσὸν συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας περὶ ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων διατάξεις τοῦ παρόντος βάσει τῶν ἐτῶν τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἅτιν' ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς συνταξιοδοτήσεώς των εἶχον πραγματοποιήσῃ 10ετῆ πραγματικὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ Τ.Σ.Α., αὐτοὶ οὗτοι ἢ οἱ ἀφ' ὧν ἀντλοῦσι τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀναπροσαρμογὴ ἐνεργεῖται δι' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πάντως, ἐν οἱδημῇ περιπτώσει δύναται ἡ κατόπιν τῆς ἀναπροσαρμογῆς καταβλητέα σύνταξις νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς λαμβανομένης προσημερημένης κατὰ 25 ο)ο.

3. Αἱ κατὰ τὸν χρόνον θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονειμμένα βασικαὶ συντάξεις, ὡς καὶ αἱ χορηγηθῆσόμενα συμφώνως τῇ παραγρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου βασικαὶ συντάξεις εἰς συνταξιούχους μὴ πληροῦντας τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καθορισμένας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως αὐξάνονται κατὰ 25 ο)ο ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν δύναται νὰ αὐξάνηται καὶ μέχρι 40 ο)ο μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α. ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου ἐπιτρέπει τούτο.

4. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ ἀσφαλιστικὸς κίνδυνος ἐπῆλθε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως ἐφαρμόζονται αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κείμεναι διατάξεις, διαδικασία δὲ ἐφαρμόζεται ἡ ὀριζομένη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 26 ἕως καὶ 30 τῆς ὑπ' ἀριθ. 67079)Σ 1886)15.12.1939 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Λειτουργίας Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν» δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 317)1939 Φ.Ε.Κ. τεύχος Β', ἧτις κατὰ τὰ ἄρθρα ταῦτα κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως.

5. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἠσφαλισμένοι βάσει προϊσχυαστῶν διατάξεων διατηροῦσι τὴν ἀσφάλισίν των.

6. Διατελέσαντες ἠσφαλισμένοι εἰς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ὧν ἐλύθη ἡ σύμβασις ἐργασίας μετὰ τὴν ἐκλογὴν των ὡς βουλευτῶν, θεωροῦνται ἀπολυθέντες παρὰ τῆς εἰς τὴν εἰργάζοντο ἐπιχειρήσεως ἀνευ λόγου βαρύνοντος τούτους καὶ δικαιοῦνται πάσης λόγῳ τῆς καταγγελίας ὠφελείας ἰδίᾳ δὲ συντάξεως ἀφ' ἧς ἐλύθη ἡ σχέσις ἐργασίας, παρὰ τοῦ οἰκείου Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ ἐν περιπτώσει συγχωνεύσεώς του εἰς ἕτερον Ἀσφαλιστικὸν Ὀργανισμόν, παρὰ τοῦ εἰς τὸν συνεχωνεύθη Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπλήρουν καὶ τὰς λοιπὰς ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως κανονισμοῦ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀπολύσεως συνελπίᾳ καταργήσεως θέσεων.

Τὸ δικαίωμα τούτο ἀπόλλυται, ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ὑποβληθῇ σχετικὴ αἴτησις μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ προβλεπομένων δικαιολογητικῶν.

7. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 3310)55 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ Τ.Σ.Α., τηρουμένης τῆς διαδικασίας τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀπὸ 23)31.12.55 Διατάγματος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.».

8. Ὁ συντάξιμος μισθὸς καὶ τὸ ποσοστὸν τούτου βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ συντάξεις τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Ἀυτοκινήτων Συγκοινωνιῶν, ὑπολογίζεται κατὰ τὰ ἐκαστοτε ἰσχύοντα διὰ τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη συνταξιούχων ὑπαλλήλων Τ.Σ.Α. καὶ Ο.Ε.Α.Σ.

Ἄρθρον 22.

Καταργούμεναι διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται.

α) Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 26)3—9.4.35 Π. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν».

β) Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ἀπὸ 31)8—13.9.35 Π. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 26.3.35 Δ)τος «περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν».

γ) Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16)4—14.5.35 Π. Δ. «περὶ διαδικασίας παροχῆς συντάξεως εἰς αὐτοκινητιστὰς καὶ

δ) Αἱ κατ' οὐσίαν διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 67079)Σ. 1886)15.12.39 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Λειτουργίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀυτοκινητιστῶν», πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 31 μέχρι καὶ 34 αὐτῆς, ἐπιφυλλασσομένων τῶν διαδικαστικῶν διατάξεων ταύτης διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

Ἐπίσης καταργεῖται καὶ πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀφαιρούσα τὰ ἀσφαλιστέα πρόσωπα, τὰς προϋποθέσεις ἀσφαλίσεως, τοὺς πόρους τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τὸν τρόπον εἰσπράξεως αὐτῶν.

τὸν συντάξιμον χρόνον καὶ προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως, τὸ ὕψος τῶν παροχῶν καὶ πᾶσα ἑτέρα διατάξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ρυθμίζουσα κατὰ διαφορὸν τροπὸν τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα θέματα πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 52 τοῦ Ν. Δ. 2698)53 καὶ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. 817)43 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (ΟΕΑΣ) κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 23.

Ἐξουσιοδοτήσεις.

1. Διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τούτῳ Συμβουλίου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τηρουμένων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον διατυπώσεων θυνανταὶ νὰ ὀρίζονται:

α) Τὰ τῆς ἀρμοδιότητος, συνθέσεως, λειτουργίας καὶ ὀργανώσεως ἐν γένει τῶν συλλογικῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐν γένει τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος αὐτὸ καὶ μὴ ρυθμιζομένου ὑπὸ τοῦ Νόμου 1811)51 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τοῦ ἀπὸ 23)31.12.55 Δ)τος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

β) Ἡ διαδικασία καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς ἐκ τοῦ μητρώου ἠσφαλισμένου καὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.

γ) Τὰ τῶν προϋποθέσεων συνταξιοδότησεως καὶ ὕψους συντάξεων.

δ) Τὰ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ὡς προϋποθέσεως συνταξιοδότησεως λόγῳ ἀναπηρίας.

ε) Ἡ ὀργανωσις καὶ ἀσκήσις τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένων ἰδιοκτητῶν, δι' εἰσφορᾶν ὁμῶς ἀποκλειστικῶς τῶν ἰδίων.

2. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένων Β. Δ)των ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ κείμεναι διατάξεις.

Εἰδικώτερον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν διὰ τὴν παροχὴν τῶν συντάξεων ἐφαρμογὴν ἔχουσι τὰ ἀρθρα 26—30 τῆς ὑπ' ἀριθ. 67079)Σ.1180)15.12.1939 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Λειτουργίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινήτιστῶν».

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ν. Δ)τος 2698)53 εἶναι ὅτι ἐν αὐτῇ περιλαμβάνεται καὶ ἡ μετὰταξις ἰατρῶν εἰς ἐλεγκτὰς ἰατρούς.

Ἡ ὑπηρεσία ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. μετεταγέντων εἰς ἐλεγκτὰς ἰατρούς θυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17)18.2.50 Β. Διατάγματος «περὶ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν μονίμων ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως» καὶ ὧν ἡ μετὰταξις ἠκυρώθη λογίζεται ὡς διανυθεῖσα ἐν τῷ εἰς ὃν μετετάγησαν οὗτοι βαθμὸν ἐλεγκτοῦ ἰατροῦ ἐφ' ὅσον ἤθελον μετεταγῆ ἐκ νέου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α.». Ἐπίσης οἱ διατελέσαντες Ἐπιστημονικοὶ Διευθυνταὶ ἰατροὶ Κλινικῆς τοῦ Ι.Κ.Α., ὡς καὶ οἱ ἀσκήσαντες χρέη ἐπιμελητοῦ ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον καὶ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τὴν 15ετίαν καθίστανται ἐλεγκτὰ Α' τάξεως.

2. Ἡ προθεσμία περὶ ἧς αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 3873)1958, παραταθείσα διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 1 τοῦ Νόμου 4052)1960, παρατείνεται ἀφ' ἧς ἔληξε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1962.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1811)1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως δημοσίων ὑπαλλήλων» καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων περὶ ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., πλὴν τῶν ἀφωρῶν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀναστέλλεται διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1962.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν.Δ. 2963) 1954 «περὶ ἰδρύσεως Ἀυτονομοῦ Ὀργανισμοῦ ἐργατικῆς Κατοικίας», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ὀριζομένη ἐπταετία παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς της ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

Ἄρθρον 26.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 10 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4104)60 προβλεπόμεναι ἠϋξημένα εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη περὶορίζονται μόνον εἰς τὰς ἀναλογούσας τοιαύτας εἰς τὸν κλάδον συντάξεων τοῦ ΙΚΑ καὶ τῶν λοιπῶν Ὀργανισμῶν κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 27.

Οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ ἐοθητοὶ φαρμακοποιῶν, τοῦ διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Ν.Δ)τος 3721)57 καταργηθέντος Ταμείου Ἀλληλοδοθηείας προσωπικοῦ Τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτρισμοῦ Θεσσαλονίκης, οἱ μέχρι τῆς 31.12.57 συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεως καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης, λογίζονται ἐκτεσε συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ ἠλεκτρισμοῦ Θεσσαλονίκης, ἑαυτοῦ μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν τούτων. Νομιμοποιοῦνται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβληθεῖσαι συντάξεις.

Ἄρθρον 28.

Συνιστᾶται ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας Κλάδος Καθηγητῶν περιλαμβάνων τὰς κάτωθι α' καὶ β' θέσεις:

α) Δύο (2) Μαθηματικοὶ

β) Εἷς (1) Φιλολόγος

ὑπαγομένων ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ Α' Κατηγορία Κλάδος Α.Κ. 5 Βαθμοὶ τῶν θέσεων τούτων ὀρίζονται οἱ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 3379)1955 προβλεπόμενοι.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' θέσεις τοῦ Κλάδου Καθηγητῶν ἐντάσσονται ἐπὶ βαθμῷ Πρωτοβαθμίου Καθηγητοῦ αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως, οἱ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας ὑπαλλήλων κεκτημένοι πτυχίον ἀντιστοίχου Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης καὶ ἔχοντες ὑπερδεκαεταετή τοῦλάχιστον δημοσίαν ὑπηρεσίαν, καταργουμένων τῶν ἀντιστοίχων θέσεων ἃς οὗτοι κατέχουν.

Διὰ τὴν περαιτέρω βαθμολογικὴν καὶ μισθολογικὴν ἐξέλιξιν τῶν θέσεων Κλάδου Καθηγητῶν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀφορῶσαν τὴν ἐν γένει ὑπαλληλικὴν κατάστασιν αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις «περὶ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν Μέσης Δημοσίας Ἐκπαίδευσσεως».

Ἄρθρον 29.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη τῷ παρόντι καταργεῖται.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του μηνός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4198

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Μετοχικού Ταμείου Στρατού Νομοθεσίας και κυρώσεως Πράξεων Υπουργικού Συμβουλίου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμη τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 945)43 τροποποιεῖται διὰ τοὺς μερισματούχους τοῦ Μ.Τ.Σ. ὡς ἐξῆς: Ἡ χήρα μερισματούχου ἀποκτᾷ δικαίωμα πρὸς ἀπόληψιν μερίσματος ἐφ' ὅσον ὁ γάμος διήρκεσεν ἐπὶ πλήρη τριετίαν τοῦλάχιστον, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἐκ τοῦ γάμου ἐγεννήθη τέκνον, ὅτε ἡ χήρα καὶ τὸ τέκνον δικαιούνται μερίσματος ἀσχέτως χρονικῆς διαρκείας τοῦ γάμου.

Ἐπὶ ἀνασυστάσεως γάμου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριετίας ὑπολογίζεται καὶ ἡ διάρκεια τοῦ προηγουμένου. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὴν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. καταστάσαν χήραν ἢ τὰ τέκνα αὐτῆς.

2. Θετὸν τέκνον ἐν καὶ μόνον μετόχου ἢ μερισματούχου ἐπέχει θέσιν γνησίου διὰ τὰ ἔναντι τοῦ Ταμείου δικαίωματα καὶ ὑποχρεώσεις ἀνευ τοῦ ὅρου τῆς συνταξιοδοτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ υἰοθεσία ἐγένετο καθ' ὃν χρόνον ὁ υἰοθετηθεὶς ἐτέλει ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ, τὸ δὲ υἰοθετηθὲν κατὰ τὸν χρόνον τῆς υἰοθεσίας δὲν εἶχε συμπληρώσει τὸ 4ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. υἰοθετηθέντα τέκνα.

3. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ μερίσματος δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκάστης χρήσεως ἐάσει τῶν μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου λογιστικῶν στοιχείων. Τυχὸν προκύπτουσαι διαφοραὶ μεταξὺ προσωρινοῦ καὶ ὀριστικοῦ ἀπολογισμοῦ, μεταφέρονται ὑπὲρ ἢ εἰς ἄραρος τῆς ἐπομένης χρήσεως.

4. Δικαιούται ἀρτίου μερίσματος ὁ ἐξερχόμενος τῆς ἐνεργῶς ὑπηρεσίας μέτοχος, λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἐκ νόσου ἢ τραύματος προεληθέντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἔτυχε συντάξεως διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, καὶ τὸ καθορισθὲν ποσοστὸν ἀναπηρίας, εἶναι τοῦλάχιστον 60οο. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐξελεθόντας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ.

5. Βοηθητικοὶ Ἀξ)κοὶ τοῦ Ν. 2588)21 ὡς οὗτος ἔκτοτε ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὡς καὶ Ἀξ)κοὶ τῆς ὑπηρεσίας Γραφείου, δικαιούνται ἀναλόγου μερίσματος καὶ ἂν ἐξῆλθον τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ παραιτήσεως ἐφ' ὅσον συνεπληρώσαν 15ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἔτυχον συντάξεως.

6. Δικαιούται μερίσματος καὶ χωρὶς νὰ τύχη συντάξεως ἢ διαζευχθεῖσα θυγάτηρ ἀποβιώσαντος μετόχου ἢ μερισματούχου, ἐφ' ὅσον ὁ γάμος ἐλύθη λόγῳ φρενολαθείας αὐτῆς, τυγχάνει δὲ ἄπορος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ἐπιστρέψῃ τὴν ληφθεῖσαν προῖκα.

7. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν. 1678) 1944 ὡς καὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος άρθρου ὀριζομένη πρὸς ἐπιστροφήν προῖξ καθορίζεται εἰς τὸ ποσόν, ὅπερ θὰ ἐδικαιούντο νὰ λάβωσιν ὡς προῖκα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἐπανεγγραφῆς των εἰς μερίσμα.

8. Δὲν λογίζεται ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τὴν ἀπονομήν μερίσματος ὁ ἀπὸ τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐξόδου ἐκ τῆς ἐνεργῶς ὑπηρεσίας καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς

διαθεσιμότητος χρόνος ἀσχέτως τῆς ἀναδρομῆς τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου τοῦ Β. Δ)τος τούτου.

9. Τὸ εἰς μέροςμα δικαίωμα ἀπόλλυται ἢ ἀνατέλλεται ἢ ἀσκηθῆναι αὐτοῦ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας προβλεπόμενας περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπέρχεται ἀπώλεια ἢ ἀναστολή τῆς ἀσκήσεως τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις, τοῦ μερίσματος δικαιούται, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ καταδικασθέντος ἐφ' ὅσον ἤθελον δικαιωθῆ συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἀνακτωμένου τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ὑπὸ τοῦ ἀπολέσαντος τοῦτο ἀνακτᾶται ὑπὸ τούτου καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ μερίσματος δικαίωμα.

Ἡ τοιαύτη ἀνάκτησις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀνακτῆσαν τὸ δικαίωμα συντάξεως.

10. Τὸ εἰς μέροςμα δικαίωμα ἀπόλλυται ὡσαύτως ἐὰν λόγῳ διανύσεως πολιτικῆς ὑπηρεσίας μεταγενεστέρως τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ Στρατοῦ ἢ τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ μερισματούχος τύχη πολιτικῆς συντάξεως καταστῆ δὲ καὶ μερισματούχος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

11. Ἀνατέλλεται ἡ καταβολὴ ἀναγνωρισθέντος δικαιώματος μερίσματος εἰς ὅσας περιπτώσεις καὶ ἐπ' ὅσον χρόνον ἀνατέλλεται ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως.

12. Ἐκ τῆς ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τοῦ μερίσματος ἰδὲν ἐπηρεάζεται τὸ δικαίωμα προικοδοτήσεως τῶν θυγατέρων τοῦ μερισματούχου. Ἡ λόγῳ προικοδοτήσεως κράτησις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

13. Κλυστερόμεναι κρατήσεις λόγῳ προικοδοτήσεως καταβάλλονται ἀτόκως ὑπολογιζόμεναι α) διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ διατελοῦντα μέτοχον ἐπὶ τῶν λαμβανόμενων ἀποδοχῶν καὶ τοῦ ἰσχύοντος ποσοστοῦ κρατήσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς, β) διὰ τὸν μερισματούχον ἢ τὴν οἰκογενεῖαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ οὔτινος τὸ μέροςμα λαμβάνουσι διαχωριζομένου τοῦ χρόνου εἰς τοιοῦτον ἐνεργείας καὶ ἀποστρατείας τούτου πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν καταβλητέων κρατήσεων λόγῳ προικοδοτήσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τούτων μέχρι τῆς τελείσεως τοῦ γάμου, αὗται ἐνεργοῦνται ἐκ τῆς προίκος κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτῆς, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

14. Πᾶσα ἀπαίτησις, πᾶν δικαίωμα καὶ πᾶσα ἀξίωσις κατὰ τοῦ Μ. Τ. Στρατοῦ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας ἀποσβέννυται μετὰ πάροδον 5 ἐτῶν ἀφ' ἧς ἐγεννήθη.

15. Τὸ δικαίωμα τῆς οἰκογενείας πρὸς ἀπόληψιν τοῦ βοηθήματος περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α. Ν. 559)37 ἀποσβέννυται μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου ἢ μερισματούχου.

16. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καταβάλλεται μέροςμα, ἀναδρομικῶς πέραν τοῦ ἔτους ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις παρὰ τοῦ δικαιούχου εἰς τὸ Μ. Τ. Στρατοῦ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος.

17. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Διατάγματος 1938)42 καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀντιστράτηγοι διατελέσαντες Ἀρχηγοὶ Γεν. Ἐπιτελείων, Γενικὸν Ἐπιθεωρητὰ Στρατοῦ, Διοικητὰ Στρατιάς, Ἀρχηγοὶ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς καὶ Γενικὸν Διευθυντὰ τοῦ τέως Ὑπουργικοῦ Στρατιωτικῶν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν δικαιούνται μερίσματος καθοριζομένου βάσει 32 μεριδίων.

2. Είς τούς άνωτέρω έφ' όσον ή σύνταξις των προσουξά- νεται κατά ποσοτόν (100)ο ή (200)ο και τό μέρισμά των προσουξάνεται κατά έν ή δύο μερίδια άντιστοιχώσ.

3. Εάν ή είς τόν μέτοχον ή μερισματούχον και τά μέλη τής οικογενείας αύτου άναγνωρισθεΐσα σύνταξις έχη προσουξηθή λόγω ευδοκίμου παραμονής είς τόν κατεχόμενον βαθμόν, α) κατά τό σύνολον τής διαφοράς μισθοΰ του άνωτέρω βαθμού ή κατά (200)ο του μισθοΰ του κατεχομένου βαθμού, λόγω έξαντλήσεως τής ίεραρχίας, προσουξάνεται τό μέρισμά των είς όλόκληρον τήν διαφοράν μεταξΰ των μεριδίων του κατεχομένου βαθμού και του άνωτέρω τοιούτου. β) εάν έχη προσουξηθή κατά τό ήμισυ τής διαφοράς μισθοΰ του άνωτέρω βαθμού ή κατά (100)ο του μισθοΰ του κατεχομένου βαθμού λόγω έξαντλήσεως τής ίεραρχίας, τό μέρισμά των προσουξάνεται κατά τό ήμισυ τής διαφοράς των μεριδίων του άμέσως άνωτέω τοιούτου.

4. Προκειμένου περί 'Αντιστρατήγου μή διατελέσαντος είς τινα των άνωτέω θέσεων ώς και τά μέλη τής οικογενείας αύτου, ή προσουξήσις συνίσταται είς τό ήμισυ μόν τής διαφοράς μεριδίων του βαθμού του και του 'Αντιστρατήγου 'Αρχηγού Γενικού 'Επιτελείου, έφ' όσον έχει κανονισθή αύτῶ σύνταξις επί άποδοχών 'Αντιστρατήγου προσηχημένων κατά (100)ο λόγω έξαντλήσεως ίεραρχίας, καθ' όλόκληρον δέ τήν διαφοράν, έφ' όσον ή σύνταξις έκανονισθή επί άποδοχών του αύτου βαθμού, προσηχημένων κατά (200)ο διά τόν αυτόν λόγον.

5. Αί διατάξεις των άνωτέρω παραγράφων 1 έως 4 έγκυρουν έφαρμογήν και διά τούς πρό τής ίσχύος του παρόντος Ν. Δ. καταστάνας μερισματούχους και τάς οικογενείας των εκ τούτων άποβιωσάντων.

Κυρουνται αί άποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου δι' όν έγορηγήθησαν προσουξήσεις μερίσματος κατά τάς διατάξεις των παρ. 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

6. Τό μέρισμα των συμπληρούντων ύπερ-εκοσιπενταετη πραγματικήν συντάξιμον ύπηρεσίαν μονίμου και εοδέρου εκ μονίμων, ώς αύτη καθορίζεται ύπό των ήδη ίσχυουσών συνταξιοδοτικών διατάξεων, είς δ συνυπολογίζονται και τά έν ταίς προηγουμέναις παραγράφοις επίδοματα προσουξάνεται κατά 1)25 δι' εκάστην επί πλέον τής 25ετίας διετίαν και μέχρι 5)25. 'Η διετία λογίζεται πλήρης εάν ύπερβαίη τούς δύοδεκα μήνας.

7. 'Η προσουξήσις τής προηγουμένης παρ. 6 παρέχεται έφ' όσον ήθελεν έξασφαλισθή ή προοχή είς τούς μερισματούχους, επί τριετίαν, του ήμίσεος τουλάχιστον του κατά τήν 28ην 'Οκτωβρίου 1940 καταβληθέντος μερίσματος, μή αποκλεισμένης τής καταβολής και μέρους τής προσουξήσεως ταύτης, αναλόγως πρός τήν καθ' εκάστον έτος οικονομικήν κατάστασιν του Ταμείου, δι' άποφάσεως του 'Υπουργού 'Εθνικής 'Αμύνης εκδοθησέμενης μετά σύμφωνον πρότασιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και δημοσιευσέμενης είς τήν 'Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

8. Αί διατάξεις των παρ. 6 και 7 τ'υ παρόντος άρθρου έχουσιν έφαρμογήν και διά τούς πρό τής ίσχύος του παρόντος Ν. Δ. καταστάνας μερισματούχους και τάς οικογενείας αύτων.

9. Ειδικώς διά τούς άξιωματικούς και άνθυπασπιστάς τής Πολεμικής Διαθεσιμότητος αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνον μετά τήν κατάληψιν των ύπό του άρθρου ήλικίας.

Άρθρον 3.

1. Από τής ίσχύος του παρόντος Ν. Δ. περιέρχονται είς τά Μ. Τ. Στρατού:

α) Τό άντίτιμον τής εκποιήσεως των έν άρθρω 1 τ'υ Α. Ν. 1417)50 «περί πόρων Ταμείου 'Εθνικής 'Αμύνης» άναφερομένων κτηνών και ύλικού.

β) Αί πρόσοδοι εκ τής ύπό του Μ. Τ. Στρατού ενεργουμένης εκμισθώσεως, καλλιέργειας, βοσκής, και εκμεταλλεύσεως έν γένει, χώρων και εγκαταστάσεων άνηκόντων είς τό Κράτος ή τό Ταμείον 'Εθνικής 'Αμύνης και τελούντων ύπό τήν Διοίκησιν και άρμοδιότητα του 'Υπουργείου 'Εθνικής 'Αμύνης (Κλάδος Στρατού).

Δι' άποφάσεων του 'Υπουργού 'Εθνικής 'Αμύνης εκδοθησέμενων προτάσει του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου καθορίζονται κατά παρέκκλισιν των κειμένων διατάξεων οι όροι εκμισθώσεως και εκμεταλλεύσεως έν γένει των άνωτέρω χώρων και εγκαταστάσεων.

γ) Αί πρόσοδοι εκ τής καταβαλλομένης άποζημιώσεως παρά των διαμενόντων είς στρατιωτικά οικήματα 'Αξιωματικών.

δ) Ποσοτόν εκ των καθαρών κερδών εκμεταλλεύσεως των είς τάς Μονάδας, Καταστήματα και 'Υπηρεσίας του Στρατού Ξηράς, λειτουργούντων καφενείων άναψυκτηρίων, πρατηρίων, και λοιπών παρεμφερών 'Οργανισμών.

2. Αί πρόσοδοι των άνωτέρω εδαφίων β', γ' και δ' παραχωρουνται κατά μέρος ή τό σύνολον δι' άποφάσεως του 'Υπουργού 'Εθνικής 'Αμύνης τή προτάσει του 'Αν. Στρατιωτικού Συμβουλίου.

3. Διά τήν άντιμετώπισιν των εκτάκτων και ειδικών επιβαρύνσεων του Μ. Τ. Σ. παρέχεται είς τούτο από του τρέχοντος οίκου, έτους και επί μίαν δεκαετίαν έτησία επιχορήγησις εκ δραχ. δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) άναγραφομένης ίσοπότου κατ' έτος πιστώσεως είς τόν προϋπολογισμόν του 'Υπουργείου των Οικονομικών και άποδιδομένης είς τό Μ. Τ. Στρατού έντός του πρώτου διμήνου εκάστου οίκου, έτους.

Άρθρον 4.

1. 'Η άληθής έννοια τής διατάξεως του εδαφίου 8 τ'υ άρθρου 23 του από 10 Μαΐου—20 'Ιουλίου 1926 Π. Διατάγματος «περί κωδικοποιήσεως τής περί Μ. Τ. Σ. Νομοθεσίας» είναι, ότι ώς ήμερομηνία διακοπής τής μισθοδοσίας νοείται ή τοιαύτη καθ' ήν παύει ή ύπό των εκάστοτε ίσχυουσών διατάξεων προβλεπομένη παροχή άποδοχών ενεργείας είς τόν έξερχόμενον του Στρατεύματος και άν έτι ούτως και ραιτηθή τής λήψεως αύτων.

2. 'Επιτρέπεται είς τούς 'Υπουργούς 'Εθνικής 'Αμύνης και Οικονομικών όπως δι' άποφάσεων των εκδοθησέμενων προτάσει του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, εγκρίνωσι τήν συγκρότησιν ύπηρεσιακών συνεργείων, διά τήν προβλεπομένην ύπό των διατάξεων του παρόντος Ν. Δ. άναπροσαρτηγήν και ρύθμισιν του μερίσματος των δικαιούχων του Ταμείου, είς ώρας εκτός τής κανονισμένης εργασίας ώς και τήν καταβλητέαν άποζημιώσιν.

Άρθρον 5.

1. Κυρουνται από τής δημοσιεύσεώς των είς τήν 'Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως αί ύπ' αριθ. 1846 και 1847)249.55 πράξεις του 'Υπουργικού Συμβουλίου δημοσιευθεΐσαι είς τό ύπ' αριθ. 274)55 Φ.Ε.Κ. τ. Α'.

2. Αί βάσει των ως άνω κυρουμένων πράξεων συναφθεΐσαι μεταξΰ του Μετοχικού Ταμείου Στρατού και του Αυτόνομου Οικου. 'Οργανισμού 'Αξιωματικών δανειστικά συμβάσεις, θεωρουνται έγκυροι και ίσχυραί άφ' ής συνήφθησαν.

Άρθρον 6.

'Επιτρέπεται όπως κωδικοποιηθώσιν είς ένιαϊον κείμενον αί ίσχύουσαι περί Μ. Τ. Σ. διατάξεις διά Β. Δ. έφ' άπαξ εκδοθησέμενου τή προτάσει του επί τής 'Εθνικής 'Αμύνης 'Υπουργού και φέροντος τόν αριθμόν του παρόντος Ν. Δ. και τόν τίτλον «Κωδικοποιημένος Νόμος περί Μ. Τ. Σ.».

Κατά τήν κωδικοποίησιν ταύτην επιτρέπεται νέα αριθμησις διάφορος διατάξεις των κεφαλαίων, άρθρων, παραγράφων και εδαφίων σχηματισμός νέων άρθρων εκ τμημάτων ύπαρχόντων είς διαφόρους Νόμους και έν γένει διαρρυθμισις των ίσχυουσών διατάξεων και φραστική έτι, σκοπούσα αποκλειστικώς τήν διευκόλυνσιν και διασαφήνισιν τής κωδικοποιήσεως άνευ αλλοιώσεως τής έννοιας του κειμένου αύτων.

'Ομοίως επιτρέπεται όπως κατά τήν κωδικοποίησιν των περί Μ. Τ. Σ. διατάξεων, παραλείπωνται αί τοιαύται, μεταβατικής ίσχύος ών ή ίσχύς έξηντλήθη.

Άρθρον 7.

1. Διά Β. Διατάγματος εκδοθέντος έντός έτους από τής ίσχύος του παρόντος εκδοθησέμενου προτάσει του επί τής 'Εθνικής 'Αμύνης 'Υπουργού, κατά τροποποίησιν των κειμένων

περί οργανώσεως και προσωπικού εν γένει του Ταμείου διατάξεων και προς εφαρμογήν των γενικών αρχών του άρθρου 1 του Νόμου 3925)59 «περί Υπουργείων και των Οργανισμών των Δημοσίων Πολιτικών Υπηρεσιών».

α) Θα καθορισθῇ ἡ ὀργάνωσις ἐν γένει τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου, ἡ διάρθρωσις αὐτῶν εἰς ὀργανικὰς μονάδας (Γενικὴν Διεύθυνσιν, Διευθύνσεις, Ὑπηρεσίας, Τμήματα κλπ.) καὶ ὁ τίτλος καὶ ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

β) Θα διαμορφωθοῦν καὶ καθορισθοῦν οἱ κλάδοι τῶν τακτικῶν θέσεων καὶ θὰ καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων τούτων κατὰ κλάδον καὶ βαθμὸν.

Κατὰ τὴν διαμόρφωσιν ταύτην δύναται νὰ ἐνοποιηθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑφιστάμενοι κλάδοι τῆς αὐτῆς κατηγορίας ὡς καὶ μεμονωμένων θέσεων ὡς καὶ νὰ μετονομασθοῦν τιοῦτοι κλάδοι, ὀριζομένης ἅμα καὶ τῆς συνθέσεως τῶν οὕτω διαμορφωμένων κλάδων.

γ) Θα καθορισθῇ ὁ κλάδος καὶ ὁ βαθμὸς τῶν ἀνωτέρων τοῦ θου βαθμοῦ θέσεων προϊσταμένων τῶν κατὰ τὸ στοιχεῖον α' τῆς παρούσης παραγράφου καθορισθησομένων ὀργανικῶν μονάδων.

Ἐν τῷ καθορισμῷ τούτῳ δὲν ὑφίσταται δέσμευσις ἐκ τῆς μέχρι τούδε ἀντιστοιχίας τῆς τάξεως τῶν ὀργανικῶν μονάδων πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς θέσεως τοῦ προϊσταμένου.

δ) Θα καθορισθοῦν ἐφεξῆς αἱ παρὰ τῷ Ταμείῳ λειτουργοῦσαι πάσης φύσεως Ἐπιτροπαὶ ἢ Συμβούλια, πλὴν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ τῶν Ὑπηρεσιακῶν, ὡς καὶ ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

2. Κατὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου (ἐδάφ. β') διαμόρφωσιν τῶν Κλάδων καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν θέσεων :

α) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ αὐξήσις τοῦ βαθμοῦ τῶν ὑφισταμένων τακτικῶν θέσεων ἢ ἡ ἀνύψωσις τοῦ βαθμοῦ, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφ. ε', τῆς παρούσης παραγράφου.

β) Δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω διαμορφωτικῶν κλάδων ἔχη ὡς συνέπειαν τὴν ἀπόλυσιν ἢ ὑποβιβασμὸν τῶν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων. Οἱ ἐκ τῆς διαμορφώσεως ταύτης τυχόν πλεονάζοντες ὑπάλληλοι διατηροῦν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς των καὶ θεωροῦνται ὡς κατέχοντες προσωρινὰς θέσεις περὶ ὧν κατωτέρω :

β' ὀριζομένων, δύναται ὑφιστάμεναι τακτικαὶ θέσεις νὰ ὀρι-

γ) Πρὸς εφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει σθοῦν ὡς προσωριναί. Αἱ θέσεις, αὐταὶ ἅμα τῇ ὀπωσδήποτε ἐξόδῳ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατεχόντων ταύτας καταργοῦνται ἢ μετατρέπονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης τῇ προτάσει τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τακτικὰς θέσεις ἑτέρου κλάδου ὁμοιοβάτους ἢ ἐπὶ κατωτέρω βαθμῷ.

δ) Δύναται νὰ καθορισθοῦν τὰ εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα κατὰ κλάδους ἢ θέσεις.

Τὰ οὕτω καθορισθησόμενα εἰδικὰ προσόντα δύναται ἐφεξῆς νὰ τροποποιῶνται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ άρθρου 21 παράγρ. 1 τοῦ ὑπαλληλικοῦ Κώδικος προβλεπομένων Β. Δ.

ε) Δύναται νὰ ἀνυψωθῇ ὁ ἐν τινι κλάδῳ προβλεπόμενος ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων εἰσαγωγικὸς βαθμὸς.

στ) Διὰ μεταβατικῶν διατάξεων ὀρισθῆσονται τὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τοὺς κατὰ τ' ἄνω διαμορφωθησομένους κλάδους τῶν ὑπηρετούντων τακτικῶν ὑπαλλήλων ἀνευ δεσμεύσεως ἐκ τῶν εἰδικῶν τυπικῶν προσόντων προϋφισταμένων διατάξεων.

3. Ἡ διὰ τῶν παραγράφων 1 (ἐδάφ. β') καὶ 2 διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου προβλεπομένη ρύθμισις τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων θεμάτων χωρεῖ μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Α. Σ. Δ. Υ.

4. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος άρθρου προβλεπομένου Β. Δ. ὑπάρχουσαι κεναὶ θέσεις τακτικῶν ὑπαλληλικῶν προσωπικῶν τοῦ Ταμείου, πληροῦνται εἰς ὁ-

ριθμὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν δέκα (10) δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ προσωπικοῦ οἰασδήποτε κατηγορίας ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐκτάκτους ἢ εἰδικὰς ἀνάγκας τοῦ Ταμείου, ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. αὐτοῦ.

Διὰ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν θὰ ἐφαρμόζονται αἱ ἐκαστοτε ἰσχύουσαι Συλλογικαὶ Συμβάσεις Ἐργασίας.

Ἄρθρον 8.

1. Μερισματοῦχοι τοῦ Μ. Τ. Σ. ἔχοντες ὑπὲρ τὰ 10 ἐξάμηνια πτητικῆς ἐνεργείας πραγματοποιηθέντα μέχρι τοῦ ἔτους 1923 δύναται τῇ αἰτήσει των ὑποβαλλομένη ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ διαγραφῶσιν ἐκ τοῦ Μ. Τ. Σ. καὶ νὰ ἐγγραφῶσιν αὐτοδικαίως ὡς Μερισματοῦχοι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Βασ. Ἀεροπορίας.

2. Οὗτοι καθιστάμενοι μερισματοῦχοι τοῦ Ταμείου τούτου ἐξομοιοῦνται καθ' ὅλα τὰ δικαιώματα πρὸς τοὺς Ἀξιοματικούς τῆς Βασ. Ἀεροπορίας τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

Ἄρθρον 9.

Μέτοχοι τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Στρατοῦ Ἑλλάδος συμπληρώσαντες 35 ἐτῶν πραγματικὸν χρόνον μετόχου δύναται, κατ' ἐξαιρέσιν, τῇ αἰτήσει των νὰ ζητήσωσι τὴν καταβολὴν τοῦ νομίμου βοηθήματος καὶ πρὸ τῆς ἐξόδου των ἐκ τοῦ στρατοῦ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὗτοι διαγράφονται τῶν μετόχων, παύει δὲ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν εἰσφορᾶς, ἐξομοιοῦμένων τούτων πρὸς τοὺς ἐξεληθόντας τοῦ στρατοῦ.

Ἡ καταβολὴ τοῦ μὲν βασικοῦ βοηθήματος γίνεται ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως, τοῦ δὲ προσθέτου ἅμα τῷ διακανονισμῷ, χρονικῶς καὶ ποσοτικῶς τούτου.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἀληθῆς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου α' τῆς ὑποπαραγράφου 3 τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 εἶναι ὅτι ὁ διοριζόμενος Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. δέον νὰ προέρχεται ἐξ Ἰπταμένων Γενικῶν Ὑπηρεσιῶν, τοῦ δὲ ἐδαφίου γ' τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ὑποπαραγράφου τοῦ αὐτοῦ άρθρου εἶναι ὅτι ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο διοριζομένων μελῶν τοῦ Δ. Σ. ἐκ τῶν μερισματοῦχων δέον νὰ προέρχεται ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Κλάδου. Ὁμοίως ἡ ἀληθῆς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 1988)39 ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 10 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 εἶναι ὅτι προκειμένου περὶ μετόχων αἱ προσαυξήσεις μερίσματος διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπολογίζονται ὡς προβλέπεται διὰ τοὺς μερισματοῦχους.

2. Ἡ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ 7 τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 ἀναφερομένη ἡμερομηνία «1ην Ἰουνίου» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «1ην Ἰουλίου» ἢ δὲ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1988)39 προβλεπομένη κράτησις λογίζεται ὡς καταργηθεῖσα ἀφ' ἧς αὕτη δύναμις τοῦ Ν. Δ. 2595)53, περιέρχεται εἰς τὸ Τ.Α.Σ.Α.

3. Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτω :

«Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης δὲν ἀναζητοῦνται θεωρούμεναι ὡς καταβληθεῖσαι αἱ μέχρι τῆς 10.11.1944 τυχόν μὴ περιελθούσαι ἐξ οἰουδήποτε λόγου τῷ Μ.Τ.Β.Α. κρατήσεις λόγῳ προικοδοτήσεως».

4. Τὸ ἐφ' ἅπαξ λόγῳ προικὸς ὡς προβλέπεται ὑπὸ τῶν οἰκείων περὶ Μ.Τ.Β.Α. διατάξεων καταβάλλεται ὡς ἐφ' ἅπαξ εἰδικὸν βοήθημα εἰς τὰς ἀγάμους θυγατέρας μετόχου ἢ μερισματοῦχου κυρίως ἠσφαλισμένων ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 4ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ ἐφ' ἅπαξ λόγῳ προικὸς ἐφαρμοζομένης ἀναλογικῶς. Αὐταὶ δὲν δικαιοῦνται ἐφ' ἅπαξ λόγῳ προικὸς ἐν περιπτώσει μεταγενεστέρου γάμου των.

5. 'Απαλλοτριώσεις, κηρυχθείσαι δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3981)59, ἀφορῶσαι δὲ ἰδιοκτησίας δασῶν ἢ δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων, λογίζονται νομίμως γενόμεναι, ἐφ' ὅσον ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 216 τοῦ Ν. 4173)1929 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» πρὸς κατάτησιν αὐτῶν ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐχορηγήθη μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

***Ἄρθρον 11.**

1. Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος προαχθέντες βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 994)1943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4506)1930 περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν» λαμβάνουσι πάντοτε τὸ μῆρισμα τοῦ βαθμοῦ ὃν νῦν κατέχουσιν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας καθ' ὃν χρόνον προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τούτον.

2. Ἀνάπηροι Ἀνθυπολοχαγοὶ Ν. 2588)21 ὡς οὗτος ἐκτοτε ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ἀπολαμβάνουσιν ὁλοκλήρου μερίσματος τοῦ βαθμοῦ οὗ τὴν σύνταξιν λαμβάνουσιν ἀνεξαρτήτως χρόνου συνταξίμου ὑπηρεσίας κατόπιν γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Οἱ ἔχοντες ἀναπηρίαν 100 ο)ο λόγω πολεμικοῦ τραύματος συνεπεία:

α) ἀπώλειας παντελῶς τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

β) ἐντελοῦς γενικῆς παραλύσεως μετατραυματικῆς

γ) ἀπώλειας τῶν δύο χειρῶν

δ) ἀκρωτηριασμοῦ ἀμφοτέρων τῶν μῆρῶν ἢ κνημῶν

ε) ἀφασίας λίαν ἐξεσημασμένης μετατραυματικῆς μετὰ ἡμιπληγίας τελείας.

στ) Παραπληγίας πλήρους μετὰ ἢ ἄνευ διαταραχῶν ἐκ τοῦ ἀπευδυσμένου καὶ τῆς κύστεως μετατραυματικῆς.

ζ) Ψυχοπαθείας ὀξείας μανιακῶν καὶ μελαγχολικῶν καταστάσεων κατόπιν τραύματος τῆς κεφαλῆς ἢ προϊούσης κληντικῆς ἀταξίας κατόπιν τραύματος.

η) Λόγω κακουχιῶν πολέμου συνεπεία παρκισονεῖου συνδρομῆς κατόπιν ληθαρχικῆς ἐγκεφαλίτιδος μὲ ἀναπηρίαν 100 ο)ο.

θ) Ἀπώλεια τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ πλήρους ἀχρηστίας τῆς δευτέρας.

3. Αἱ σύζυγοι καὶ τὰ τέκνα ἀποβιωσάντων καὶ ἀποβιούντων ἀξιωματικῶν πολεμικῆς διαθεσιμότητος, ἐφ' ὅσον ἐδικαιώθησαν συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δικαιοῦνται καὶ μερίσματος καὶ ἐν ἡ περιπτώσει οἱ δικαιοπάροχοι τούτων δὲν συνεπλήρωσαν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τῶν τὸν πρὸς ἀπονομῆν μερίσματος ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας.

4. Δικαιοῦται ὁμοίως ἀρτίου μερίσματος ἄγαμος, ὄρφανῆ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὑπερβᾶσα τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς καὶ μὴ ἔχουσα ἕτερον μέλος τῆς πατρικῆς τῆς οἰκογενείας ἐν ζωῇ, ἀδελφῆ ἐν ἀγαμίᾳ θνήσκοντος μετέχου ἢ μερισματοῦχου ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ συνετηρεῖτο. Εἰς ταύτην ἀπονέμεται τῇ αἰτήσει τῆς ὑποβαλλομένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ προστάτου τῆς καὶ ἐφ' ἀπαξ βοήθημα ἐκ χρηματικοῦ πασοῦ οὐχὶ κατώτερον τῶν δέκα κέντε (15) μηνιαίων μερισμάτων τοῦ βαθμοῦ τοῦ θανόντος ἀδελφοῦ τῆς.

***Ἄρθρον 12.**

1. Ἀντιστράτηγοι, Ἀντιναύαρχοι καὶ Ἀντιπτέραρχοι, ὑπηρετήσαντες εἰς ὄργανικὰς θέσεις τοῦ βαθμοῦ τῶν τοῦλάχιστον ἐπὶ τρίμηνον, διατηροῦσιν ἐπὶ τιμῇ τὸν τίτλον τῆς θέσεως ταύτης καὶ μετὰ τὴν ἀποστρατείαν τῶν.

2. Ὡσαύτως τῆς τιμῆς ταύτης, ἀπολαύουσι καὶ οἱ Ὑποναύαρχοι καὶ Ὑποπτέραρχοι ὑπηρετήσαντες τοῦλάχιστον ἐπὶ τρίμηνον εἰς θέσεις Ἀρχηγῶ Στόλου καὶ Ἀρχηγῶ Τακτικῆς Ἀεροπορίας, προαχθέντες δὲ ἐν ἀποστρατείᾳ εἰς Ἀντιναύαρχους καὶ Ἀντιπτεράρχους.

3. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καθορισθῆσονται διὰ Β. Δ.

***Ἄρθρον 13.**

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(13)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4199

Περὶ κυρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 184 καὶ 186 τοῦ ἔτους 1960 πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. ἐξαγορασεύσεως ΗΕΑΠ» καὶ ἄλλων διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1961 σύμφωνον γνώμη τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

***Ἄρθρον 1.**

Κυροῦνται καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς διατάξεις ἀφ' ἧς ἐξεβλήθησαν, αἱ ἀκόλουθοι πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Α) Ὑπ' ἀριθ. 184 τῆς 1 Δεκεμβρίου 1960, ἔχουσα οὕτω:

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν :

α) Τὴν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 σύμβασιν περὶ ἐξαγορᾶς τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς

(HEAΠ) υπό της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) υπογραφείσαν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ΔΕΗ ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς HEAΠ καὶ τῆς Γενικῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας (ΓΕΕ) ἀφ' ἑτέρου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ 9 τῆς ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1925 συμβάσεως περὶ προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ καὶ περὶ μεταφορῶν, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Ν.Δ. 3523)56 «περὶ ὀργανώσεως τῆς διανομῆς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας», β) τὴν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας, ἀποφασίζει:

1) Τὰ πράγματα, ὑφιστάμενα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεταβίβασης εἰς τὴν ΔΕΗ τῆς Ἐπιχειρήσεως τῆς HEAΠ, πάσης φύσεως δικαιώματα τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην προσωπικοῦ αὐτῆς, εἴτε ἐκ τῆς σχέσεως ἐργασίας πηγάζουσιν, εἴτε ἐκ κανόνος δικαίου, εἴτε ἐκ τοῦ σήμερον ἐφαρμοζομένου ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ἢ ἄλλων ἐγκυκλίων τῆς HEAΠ, εἴτε ἐξ ἀτομικῶν συμβάσεων, ὡς καὶ αἱ γεγενημέναι πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις τοῦ προσωπικοῦ τούτου κατὰ τῆς HEAΠ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ βαρύνουν τὴν ΔΕΗ.

2) Τὸ δυνάμει τῆς συμβάσεως ἐξαγορᾶς μεταβιβαζόμενον εἰς τὴν ΔΕΗ τέως προσωπικὸν τῆς HEAΠ, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀσφαλίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ὑπὸ δρους, εἰ ὅποιοι δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον εὐνοϊκοὶ δι' αὐτό, ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἰσχύουν νῦν παρά τε τῷ Κλάδῳ Συντάξεων καὶ τῷ Κλάδῳ Ἀσθενείας τοῦ ὑφισταμένου καὶ μέχρι σήμερον λειτουργούντος Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ HEAΠ καὶ Ε.Η.Ε., διατηρηθησομένου καὶ μετὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς HEAΠ ἐν λειτουργίᾳ, ἢ δὲ ΔΕΗ θὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν οἰκίον Κλάδον Συντάξεων καὶ τὸν Κλάδον Ἀσθενείας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεταβίβασης τὰς μέχρι σήμερον καταβαλλομένας ὑπὸ τῆς HEAΠ εἰσφοράς.

Ἐκδόσαν τὴν παρούσαν πράξιν του, ἣτις κυρωθήσεται νομοθετικῶς μερίμνη τῶν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας Ὑπουργῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Β) Ὑπ' ἀριθ. 186 τῆς 6 Δεκεμβρίου 1960, ἔχουσα οὕτω:
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν σχετικὴν εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας

Ἀποφασίζει:

Ἡ ἀληθῆς ἐννοία τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 184 ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὅτι:

Εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Η.Ε.Α.Π. καὶ Ε.Η.Ε. θὰ ἀσφαλίζεται ὑποχρεωτικῶς καὶ τὸ ὑπὸ τῆς διαθόγου ἐπιχειρήσεως προσλαμβανόμενον ἐφεξῆς προσωπικὸν εἰς οἰανδήποτε θέσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς τέως ἐπιχειρήσεως τῆς Η.Ε.Α.Π. ἐν τῇ περιοχῇ τῇ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου συμβάσεως παραχωρήσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 16)17.10.1925. Ἡ διάδοχος ἐπιχειρήσις ὑποχρεοῦται νὰ καλύψῃ τὰ τυχόν παρουσιασθέντα ἐλλείμματα τοῦ προρρηθέντος Ταμείου, ἅτινα θέλουσι δημιουργηθῆναι ἐκ τῆς ἀθροῦς ἀπολύσεως προσωπικοῦ τῆς Η.Ε.Α.Π. ὡς ἐκ τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεώς της.

Ἐκδόσαν τὴν παρούσαν πράξιν του, ἣτις κυρωθήσεται νομοθετικῶς μερίμνη τῶν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας Ὑπουργῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
Ἄρθρον 2.

Αἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ 1 κυρωμένης ὑπ' ἀριθ. 184)1960 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γεγενημέναι πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1961 χρονικὴν περίοδον ἐξοφλοῦνται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ, διατηρεῖ ὅμως αὕτη δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῆς HEAΠ κατὰ τοὺς δρους τῆς ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 συμβάσεως περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ἐταιρείας ταύτης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 κυρωμένων πράξεων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διὰ φέρον κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβάρυνσις τῆς ὑπὸ τῆς HEAΠ τέως παρεγομένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας συνεχίζεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους καὶ μετὰ τὴν εἰς τὴν ΔΕΗ περιέλευσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ καταβολὴ τοῦ ἐν τῷ ἀρθρῷ 5 παράγραφος 7 τῆς συμβάσεως περὶ ἐξαγορᾶς τῆς HEAΠ ὀριζομένου τιμήματος τῶν λισῶν 4.452.220 εἰς δραχμάς, θὰ ἐνεογηθῆ ὑπὸ τῆς ΔΕΗ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1961 καὶ 1962, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα εἰδικώτερον χρονικὰ διαστήματα, ἀτόκως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῷ δὲν ὀρίζεται ἄλλως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΡΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4200 (4)

Περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμη

τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δύναται νὰ ἐπενδύωνται καὶ εἰς ἀκίνητα ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Α. Ν. 1611)1950 καὶ τῶν λοιπῶν κειμένων διατάξεων περὶ τρόπου ἐπενδύσεως διαθέσιμων κεφαλαίων τοῦ Ταμείου τούτου.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 κυρουμένων τῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης καὶ ἐντεῦθεν συνομολογηθεισῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου ἀγοραπωλησιῶν ἀκινήτων εἰς τὰς ὡς ἄνω πόλεις καὶ δι' αὐτὰς ἀγοραπωλησίας παρεσχέθη κατὰ τῆς Νομισματικῆς

Ἐπιτροπῆς ἔγκρισις διαθέσεως κεφαλαίων τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α. ΔΕΡΤΙΔΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή τρησα συνδρομη της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τμη των τμηματικών π. λου-
μένων φύλλων, αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν και Ἐταιρειῶν Περιορι-
σμένης Εὐθύνης και τῷ Παραρτήματι της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ.	40
2. " " " Β'	"	250
3. " " " Γ'	"	200
4. " " " Δ'	"	400
5. " " Παραρτήμα	"	20
6. " " Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	"	500
7. " " τεύχος κινήσεις Νομικῶν Προσώ- πων Δ. Δ. κλπ.	"	300
8. " " Δελτίῳ Ἐμπορικῆς και Βιομηχανι- κῆς Ἰδιοκτησίας	"	200
9. Ἔν ὅμοια τα τεύχη, τὸ Παραρτήμα και τὰ Δελτία	"	2.00

Οἱ Δήμοι και αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ
τῶν ἠνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπο-
γραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογου τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ.	40.-
2. " " " Β'	"	12,50
3. " " " Γ'	"	10.-
4. " " " Δ'	"	20.-
5. " " Παραρτήμα	"	10.-
6. " " Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	"	25.-
7. " " τεύχος κινήσεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.	"	15.-
8. " " Δελτίῳ Ἐμπ. και Βιομ. Ἰδιοκτησίας	"	10.-
9. Δι' ὅμοια τὰ τεύχη	"	100.-

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστὸ φύλλον, μέχρι 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων και ἠνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων Δραχ. 1

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν και Ἐται-
ρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	Δραχ.	200
1. Τῶν οἰκαστικῶν πράξεων	"	5.000
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν..	"	1.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	"	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσκλήσεων εἰς γε- νικὰ συνέλευσεις, ὡς και τῶν κατὰ τὸ ἀρ- θρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	"	100
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939	"	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐται- ρειῶν	"	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Γραπτεικῶν Ἐταιρειῶν.....	"	500
8. Τῶν αποφάσεων περὶ ἔγκρισεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.....	"	100
9. Τῶν Ὑπουργικῶν αποφάσεων περὶ παροχῆς ἰδέας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς και τῶν ἐκθέσεων στοιχειαστικῶν στοιχείων.....	"	2.00

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιοτήτων προ- ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν.....	Δραχ.	1.000
11. Τῶν αποφάσεων περὶ συγχωνύσεως Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν.....	"	5.000

Β' Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δραχ.	100
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν ...	"	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσκλήσεων	"	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	"	100
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	"	200

II. Εἰς τὸ Παραρτήμα:

1. Τῶν οἰκαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων και λοιπῶν δημοσιεύσεων	"	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως λαμπτικῶν ὑδάτων ...	"	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ
Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπι τῶν τελῶν
δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν και Ἐταιρειῶν
Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν ἑνὶ ὅμοιῳ τ. β. ο. α.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ και τὰ τέλη δημοσιεύσεως προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημοσια Ταμεία ἑναντι ἀποδεικτικῶ ἠ-
ποδείξεως, ὑπὲρ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου
2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται και εἰς ἀνάλογοι συναλλαγμοὶ δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὸν Διευ-
θυντὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπι τῶν ἠνωτέρω συνδρομῶν και τελῶν δημοσιεύσεως ἐπιτελεῖται ἐν Ἀθήναις ἐπι-
πρὸς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημοσια Ταμεία, ἕνεκα
ἀποδείξεως τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONBO 185) ἐγκυ-
κλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπι συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλονται δι' ἐπιταγῆς, συνταξι-
στέλλονται δὲ τῶν ἐπιταγῶν και τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΕΘΝ. ΚΡ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ